

Nr 88

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående reglering av priserna på fisk under budgetåret 1957/58 m. m.; givnen Stockholms slott den 1 mars 1957.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag, föreslå riksdagen att *dels* antaga härvid fogade förslag till

- 1) förordning angående fortsatt giltighet av förordningen den 30 maj 1952 (nr 320) om viss reglering av handeln med fisk, m. m.;
- 2) förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 5 juni 1953 (nr 372) angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur;
- 3) förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 5 juni 1953 (nr 374) angående reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m.;

dels bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande statsrådet i övrigt hemställt.

GUSTAF ADOLF

Lars Eliasson

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen begäres bemyndigande att under budgetåret 1957/58 reglera priserna på fisk ävensom importen och exporten av fisk enligt i huvudsak de grunder, som tillämpas under innevarande budgetår. Tillika föreslås Kungl. Maj:t skola bemyndigas att medge statens jordbruksnämnd att av de medel, som inestår på jordbruksnämndens prisregleringskassa för fisk, till statskontoret utbetala 3 500 000 kronor för avveckling av de från Fonden för låneunderstöd: Lån till Fiskprisregleringsföreningar genom Kungl. Maj:ts beslut den 28 juni, 2 augusti och 25 oktober 1946 beviljade lånen. Vidare förordas viss omläggning av finansieringen utav fiskkonservkontrollen.

De nu gällande förordningarna om viss reglering av handeln med fisk, m. m., angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur ävensom angående reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m., vilkas giltighetstid utgår den 30 juni 1957, föreslås skola förlängas att gälla till den 1 juli 1958.

Förslag
till
Förordning
angående fortsatt giltighet av förordningen den 30 maj 1952 (nr 320)
om viss reglering av handeln med fisk, m. m.

Härigenom förordnas, att förordningen den 30 maj 1952 om viss reglering av handeln med fisk, m. m.¹, vilken enligt förordningen den 11 maj 1956 (nr 202) gäller till och med den 30 juni 1957, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1958.

¹ Senaste lydelse, se beträffande 1 § SFS 1953:373 och beträffande 12 § SFS 1956:202.

Förslag
till
Förordning
om fortsatt giltighet av förordningen den 5 juni 1953 (nr 372) angående
reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur

Härigenom förordnas, att förordningen den 5 juni 1953 angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur, vilken enligt förordningen den 11 maj 1956 (nr 203) gäller till och med den 30 juni 1957, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1958.

Förslag
till
Förordning
om fortsatt giltighet av förordningen den 5 juni 1953 (nr 374) angående
reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m.

Härigenom förordnas, att förordningen den 5 juni 1953 angående reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m., vilken enligt förordningen den 11 maj 1956 (nr 204) gäller till och med den 30 juni 1957, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1958.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 1 mars 1957.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden ZETTERBERG, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, HEDLUND, PERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, NÄSGÅRD, KLING, ELIASSON.

Efter gemensam beredning med cheferna för finans- och handelsdepartementen anmäler statsrådet Eliasson *vissa frågor angående regleringen av priserna på fisk m. m.* samt anför därvid följande.

I. Inledning

I förordningen den 30 maj 1952 (nr 320; ändrad genom förordningarna 1953: 373 och 1956: 202) om viss reglering av handeln med fisk, m. m., vilken förordning gäller t. o. m. den 30 juni 1957, är bestämmelser meddelade om handelsreglering — grundad på auktorisation av s. k. producentföreningar — och om prisregleringsavgift på fisk. Importen och exporten av fisk och fiskprodukter regleras med stöd av kungörelsen den 14 mars 1947 (nr 82) angående allmänt importförbud samt förordningarna den 5 juni 1953 (nr 372 och 374) angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur resp. utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m. Enligt sistnämnda förordningar, vilka likaså äger giltighet t. o. m. den 30 juni 1957, fordras i princip tillstånd av statens jordbruksnämnd för import och export av fisk och fiskprodukter.

Genom beslut den 11 maj 1956 bemyndigade Kungl. Maj:t statens jordbruksnämnd att för tiden t. o. m. den 30 juni 1957, i huvudsaklig överensstämmelse med de grunder, som angivits i propositionen 1956: 86 samt jordbruksutskottets utlåtande 1956: 20, anordna reglering av priserna på fisk samt av importen och exporten av fisk och skaldjur utav vissa slag ävensom att dels förordna om upptagande av prisregleringsavgift å svenskfångad fisk och importfisk enligt 5 och 8 §§ nyssnämnda förordning 1952: 320, dels enligt 12 § samma förordning meddela — såvitt angår täckande av andra kostnader i samband med prisreglering på fisk än i jordbruksnämndens centrala organisation uppkommande uppbörds- och kontrollkostnader — närmare föreskrifter rörande användningen av medel, som inflyter till jordbruksnämnden genom upptagande av oförmälda prisregleringsavgifter m. m. I samma beslut föreskrev Kungl. Maj:t, att de lån å 500 000,

2 500 000 och 500 000 kronor, som Kungl. Maj:t genom särskilda beslut år 1946 beviljat de tre s. k. prisregleringsföreningarna, nämligen Ostkustfisk, centralförening u. p. a., Västkustfisk, förening u. p. a. och Sydkustfisk, förening u. p. a., skulle få innehas räntefritt jämväl för tiden den 1 juli 1956—den 30 juni 1957, såvitt gällde lånens halva belopp, samt att lånen till återstående del under samma tid skulle löpa med 4 procent ränta. Jordbruksnämnden bemyndigades samtidigt att av de medel, som inestår i prisregleringskassan för fisk, till regleringsföreningarna på fiskets område jämväl under budgetåret 1956/57 utlämna lån för tillfällig finansiering av kreditförsäljningar av fisk till utlandet på villkor, som föreskrivits av Kungl. Maj:t genom särskilt beslut den 3 september 1954, dock att lån, vilka beviljades efter den 30 juni 1956, skulle löpa med 4 procent ränta. Kungl. Maj:t föreskrev vidare, att kostnaderna under budgetåret 1956/57 för kvalitetskontroll av fisk och fiskprodukter, i den mån de icke kunde bestridas genom inflytande kontrollavgifter, skulle till ett belopp av högst 50 000 kronor täckas ur jordbruksnämndens clearingkassa för fisk. Slutligen bemyndigade Kungl. Maj:t jordbruksnämnden att för bestridande av kostnaderna under budgetåret 1956/57 för den befattningshavare, som har till uppgift att främja fiskexporten, disponera ett belopp av högst 90 000 kronor, varav 30 000 kronor från reservationsanslaget Främjande av beredning och avsättning av fisk m. m. och återstoden från nyssnämnda clearingkassa.

I skrivelse, som inkommit till jordbruksdepartementet den 12 februari 1957, har *statens jordbruksnämnd* framlagt förslag till reglering av priserna på fisk under budgetåret 1957/58 m. m. Nämnden har anmält, att den i de frågor, som berörts i skrivelsen, dels haft överläggningar med nämndens råd i fiskregleringsfrågor, dels samrått med *fiskeristyrelsen med statens fiskeriförsök*. Fiskeristyrelsen har därvid förklarat sig i sak biträda jordbruksnämndens förslag. Över förslaget har, efter remiss, yttrande avgivits av *statskontoret* den 21 februari 1957. Statskontoret, som närmast haft att yttra sig över det i jordbruksnämndens framställning framlagda förslaget i fråga om de till prisregleringsföreningarna på fiskets område utlämnade statslånen, tillstyrker för sin del, att ifrågakvarande från fonden för låneunderstöd utlämnade lån å tillhoppa 3,5 miljoner kronor likvideras med anlåtande av nämndens prisregleringskassa för fisk. I övrigt har — ur de synpunkter statskontoret har att beakta — framställningen icke givit ämbetsverket anledning till särskilt uttalande.

II. Reglering av priserna på fisk m. m.

Nuvarande förhållanden

Innebörden av prisregleringen. Prisregleringen innebär i huvudsak, att jordbruksnämnden för västkusten och sydkusten efter överläggning med fiskarorganisationerna därstädes, intill den 31 december 1956 även i samråd med

statens priskontrollnämnd, fastställer minimipriser på de viktigaste fiskslagen och därigenom möjliggör för fiskarna att utfå lägst dessa priser för bl. a. den fisk, som säljes till färskkonsumtion inom landet. Den fisk, som vid försäljning ej uppnår de sålunda fastställda minimipriserna (överskottsfisk), övertages av för ändamålet särskilt bildade prisregleringsföreningar, på västkusten föreningen Västkustfisk och på sydkusten föreningen Sydkustfisk. Denna överskottsfisk exporteras i färskt eller berett skick eller användes inom landet exempelvis för framställning av konserver och fiskmjöl. För verksamheten med omhändertagandet av överskottsfisken erhåller föreningarna av jordbruksnämnden vissa i förväg bestämda statliga bidrag, s. k. pristillägg. Dessa utgår — bortsett från vissa inskränkningar beträffande exporten — i princip med visst belopp per kilogram bevisligen uppkommen överskottsfisk. Under senare år har emellertid pristilläggen i allmänhet utgått i den formen, att ett fast belopp bestämts för prisregleringen under året. I den mån detta belopp ej behövt tagas i anspråk för täckande av utgifterna under året, har det tillförts prisregleringsföreningarnas konjunkturutjämningsfonder. Anledningen till att jordbruksnämnden övergått till att utbetala ett bestämt fast belopp för prisregleringen av fisk har varit, att nämnden velat eftersträva, att prisregleringsföreningarna vid handhavandet av verksamheten skall stimuleras till mera ekonomiska och långsiktiga bedömanden. För överskottsfisken utbetalar prisregleringsförening till fiskaren ett pris, s. k. garantipris, vilket fastställs av föreningen och bestämmas under hänsynstagande till erhållna pristillägg och beräknade försäljningsmöjligheter för överskottsfisken. Garantipriset fastställs i förväg och är det pris, som fiskaren lägst kan påräkna för sina leveranser av fisk.

Prisregleringen på ostkusten innebär, att jordbruksnämnden till föreningen Ostkustfisk (centralorganisation för de auktoriserade fiskförsäljningsföreningarna på ostkusten) årligen utbetalar vissa statliga medel, s. k. prisutjämningsbidrag, att användas såsom tillskott till de priser, föreningarna erhåller vid försäljning av större delen av de strömmingsfångster, som ej kan avsättas till färskkonsumtion eller rökning inom landet. Prisutjämningsbidrag har i allmänhet fått åtnjutas för färsk eller frusen exportströmming, saltströmming för den inhemska marknaden och färsk strömming, vilken såsom djurföda levereras till pälsdjursfarm. Ett bemyndigande för jordbruksnämnden att utvidga prisregleringen till strömming för foder- och konservändamål har under år 1956 icke tagits i anspråk. Icke heller har nämnden utnyttjat rätten att genomföra prisreglering för torsk på ostkusten norr om Blekinge enligt det på väst- och sydkusten gällande systemet. Prisregleringen på ostkusten är således — till skillnad mot den prisreglering, som upprätthålles på väst- och sydkusten — f. n. så utformad, att den enskilde fiskaren ej blir tillförsäkrad vare sig ett av staten bestämt lägsta pris för den strömming, som avsättes på färskmarknaden inom landet, eller ett fast pris (garantipris) för strömmingsöverskottet.

Kostnaderna för prisregleringarna täckes av prisreglerings- och införsel-

avgifter. Prisregleringsavgifter utgår för såväl svenskfångad som importerad saltvattensfisk och upptages av förstahandsköpare av fisk m. fl. I fråga om färsk och frusen importfisk samt svenskfångad fisk, som ilandföres på västkusten, utgår f. n. prisregleringsavgift på i huvudsak all fisk med undantag av skarpsill och de fiskslag, varav filéer belagts med införselavgift. För svenskfångad fisk, som ilandföres på syd- och ostkusten, uttages avgift endast på sill (strömming). Regleringsavgiften utgör 5 procent av inköpspriset för svenskfångad fisk, som ilandföres på väst- och sydkusten och säljes till minimipris och däröver, samt 4 öre per kilogram för strömming, som säljes för färskkonsumtion eller rökning. För importfisk, som i samband med införsel säljes på kommunal fiskauktion, är avgiften 5 procent av inköpspriset. Avgiften för annan importfisk utgör för färsk och frusen fisk 5 procent av värdet, beräknat enligt tulltaxeförordningen, för islands-sill 4,7 öre per kilogram av nettovikten samt för annan beredd importsill 3,7 procent av nyssnämnda värde. Avgiften på importfisk är så avvägd, att den i stort sett motsvarar den avgift, som utgår för svenskfångad fisk. Under år 1956 har prisregleringsavgiften slopats för såväl de fiskslag, varav filéer belagts med införselavgift, som dessa filéer. Vidare har under år 1956 en justering skett av regleringsavgiften på beredd importsill samt stadgats, att vid införsel till riket av fiskfiléer av gråsej, kolja, kungsfisk, torsk och vitling en avgift skall utgå med 45 öre per kilogram av varans nettovikt.

Prisregleringsföreningarnas behov av rörelsemedel täckes till stor del av de förut omförmälda statslånen. Föreningen Västkustfisk och föreningen Sydkustfisk åtnjuter enligt Kungl. Maj:ts beslut den 11 maj 1956 därutöver rätt jämväl under budgetåret 1956/57 att mot av riksgäldskontoret ställda garantier i Sveriges kreditbank aktiebolag resp. riksbanken mot sedvanlig ränta erhålla lån intill 3 000 000 resp. 2 000 000 kronor.

Fångst- och prisutvecklingen m. m. Jordbruksnämnden lämnar i sin skrivelse inledningsvis vissa uppgifter rörande fångst- och prisutvecklingen inom saltsjöfisket, exporten och importen av fisk och fiskprodukter, fiskkonsumtionen inom landet, prisutvecklingen för fiskets förnödenheter, lönsamheten inom fisket samt det ekonomiska resultatet av statens hittillsvarande verksamhet i fråga om prisregleringen av fisk. Vidare lämnas vissa uppgifter angående utvecklingen inom saltsjöfisket av antalet fiskare och fiskebåtar.

Vad först angår *antalet fiskare* framgår av jordbruksnämndens uppgifter, vilka såsom *bilaga 1* torde få bifogas detta protokoll, att under år 1955 en fortsatt minskning skett av antalet yrkesfiskare på samtliga kuststräckor. Nedgången är starkast på ostkusten, där den utgör omkring 9 procent, medan på väst- och sydkusten en minskning skett med drygt 5 procent. Totalantalet yrkesfiskare har under år 1955 utgjort 10 978. Vad angår *binäringsfiskarna* har antalet under år 1955 minskat på syd- och västkusten men ökat på ostkusten. Av en utav nämnden uppjord tablå över *antalet*

fiskebåtar, vilken såsom *bilaga 2* torde få fogas till detta protokoll, kan utläsas, att under år 1955 en fortsatt övergång skett till fiskebåtar med allt större hästkraftsantal. Särskilt framhåller nämnden den stora ökning, som under år 1955 skett av antalet västkustbåtar med motorer överstigande 150 hästkrafter. Genom nyanskaffningar och moderniseringar har dessa båtar ökat i antal från 242 år 1954 till 307 år 1955. Större delen av ökningen hänför sig till båtar med motorer överstigande 200 hästkrafter, vilka båtar ökat i antal från 99 år 1954 till 140 år 1955.

I fråga om *fångstutvecklingen* anför jordbruksnämnden, att det svenska havsfiskets avkastning under år 1955 uppgick till ca 209 miljoner kilogram med ett förstahandsvärde av i runt tal 134 miljoner kronor. Detta fångstresultat är till såväl kvantitet som värde det bästa, som uppnåtts under de gångna åren. För år 1956 kan fångstmängden, enligt hittills för nämnden tillgängliga statistiska uppgifter, beräknas väsentligt understiga sistnämnda kvantitet och ligga vid omkring 172 miljoner kilogram. Fångstminskning kan noteras för samtliga kuststräckor. Särskilt markant är nedgången på ost- och västkusten, där den uppgår till i runt tal 20 procent. Fångstvärdet beräknas för år 1956 komma att understiga fångstvärdet för år 1955 och torde ligga vid omkring 128 miljoner kronor. Detta fångstvärde är emellertid näst efter fångstvärdet för år 1955 det högsta, som uppnåtts av det svenska havsfisket. Av intresse i detta sammanhang är, att fångstvärdet på västkusten nedgått mycket obetydligt, oaktat kuststräckan uppvisar en fångstminskning jämfört med år 1955 av 29 miljoner kilogram. Fångstutvecklingen sedan förkrigstiden redovisas av nämnden i en särskild tablå, vilken såsom *bilaga 3* torde få fogas till detta protokoll. Vad angår fisket efter viktigare prisreglerade fiskslag har fångsterna av vintersill på västkusten under år 1956 varit väsentligt mindre än under år 1955. Även garnmakrillfisket har under år 1956 minskat icke obetydligt. Fisket efter fladensill, vilket under år 1955 lämnade det för detta fiske hittills bästa fångstresultatet eller ca 40 000 ton, redovisar för det sistförflutna året en fångst av omkring 31 000 ton (ilandförd vikt). På sydkusten har produktionen av sill under år 1956 gått tillbaka, medan någon ökning skett av fångsterna utav torsk (inklusive av västkustfiskare på sydkusten ilandförd torsk). På ostkusten har strömmingsfisket givit ett väsentligt sämre fångstresultat under år 1956 än under år 1955. Kvantitetsmässigt kan nedgången beräknas till omkring 27 procent. Nämnden upplyser vidare, att i fråga om prisreglerade fiskslag har under år 1956 — i likhet med vad fallet var år 1955 — fångstbegränsningar upprätthållits på västkustsill och makrill samt tidvis även på sydkustsill. Även på sydkusttorsk har under det sistlidna året viss fångstransonering tillämpats. Vidare har under sommaren 1956 på västkusten viss fångstbegränsning upprätthållits även på annan prisreglerad fisk än sill och makrill.

Till belysande av *fiskprisernas utveckling* har jordbruksnämnden upprättat en tablå över de genomsnittliga fiskarpriserna samt minimipriserna på fisk under tiden juli 1952—september 1956. Priserna i denna tablå, vilken

såsom *bilaga 4* torde få bifogas detta protokoll, avser västkustfisk av olika slag, sill och torsk vid sydkusten ävensom partipriserna på strömning i Stockholm, allt kvartalsvis.

Beträffande den prisutveckling, som framgår av tablån, anför jordbruksnämnden, att en jämförelse mellan priserna under fjärde kvartalet 1955—tredje kvartalet 1956 och priserna under motsvarande kvartal närmast föregående år ger vid handen, att för västkustens vidkommande en relativt kraftig höjning skett av det genomsnittliga fiskarpriset för all fisk. Av de i tablån särskilt redovisade fiskslagen är prishöjningen genomgående för sill och makrill, medan för torsk en prisuppgång kan noteras endast för tredje kvartalet 1956. Prishöjningarna för sill och makrill är ganska betydande och torde främst sammanhänga med att fångsterna av dessa fiskslag väsentligt minskat jämfört med motsvarande tid år 1955. På sydkusten redovisas för de olika kvartalen omväxlande höjda och sänkta priser på sill och torsk. Partinoteringarna på strömning i Stockholm har särskilt under fjärde kvartalet 1955 samt under första och andra kvartalen 1956 legat avsevärt över de noteringar, som gällde motsvarande kvartal nästföregående år. Nämnden upplyser, att även vid ostkusten i övrigt under år 1956 i allmänhet hållits högre partinoteringar på strömning än under år 1955. Under det sistlidna året har, såsom framgår av tablån, en höjning skett av minimipriserna på västkusttorsk och sydkustsill. Vidare har under fjärde kvartalet 1955 samt första och andra kvartalen 1956 minimipriserna på sydkusttorsk legat över de priser, som gällde motsvarande kvartal närmast föregående år.

Vidare anför jordbruksnämnden, att *exporten av fisk och fiskprodukter* — inklusive den utrikes ilandföringen med undantag av direktlandningar av s. k. skrapfisk — under år 1956 beräknas ha utgjort 70,8 miljoner kilogram till ett värde av 55,8 miljoner kronor, medan motsvarande tal för år 1955 utgjorde 87,7 miljoner kilogram och 54,9 miljoner kronor. Härvid påpekar nämnden, att ilandföringen av fisk direkt i utlandet under år 1956 jämfört med år 1955 minskat med inemot 7 miljoner kilogram till 28 miljoner kilogram. Värdet av direktlandningarna har däremot stigit med i runt tal 2,5 miljoner kronor till 16,5 miljoner kronor. Härutöver beräknas svenska fiskare under år 1956 i utländska hamnar ha direktlandat 5,5 miljoner kilogram s. k. skrapfisk mot 10,1 miljoner kilogram år 1955. Värdet av dessa landningar har utgjort 1,1 miljoner kronor respektive 2,0 miljoner kronor. Den kommersiella exporten har under år 1956 avsevärt minskat i fråga om färsk fisk, främst sill, men ökat i fråga om beredd fisk. Sammanlagt har sålunda under år 1956 exporterats 76,3 miljoner kilogram till ett värde av 56,9 miljoner kronor mot 97,8 miljoner kilogram och 56,9 miljoner kronor under år 1955. *Importen av fisk och fiskprodukter* har enligt nämnden under år 1956 ej undergått några väsentliga förändringar. Den totala importkvantiteten har stigit från 46,8 miljoner kilogram år 1955 till 47,2 miljoner kilogram år 1956, medan importvärdet ökat från 86,5 miljoner kronor till 87,9 miljoner kronor. Importen av färsk fisk har utgjort ca 10,2 miljoner kilogram, d. v. s. ungefär samma kvantitet, som importerades under vart och ett av åren 1954

och 1955. Det under år 1956 rikligare svenska fisket efter lax har medfört, att importen härav minskat ej obetydligt. Införseln av frysta filéer, som under de senare åren uppvisat en synnerligen stark successiv stegring, har jämfört med år 1955 ökat med endast 293 ton till 4 292 ton. Importen av beredd fisk har under år 1956 nedgått jämfört med år 1955. Minskningen avser i huvudsak saltsill. Beträffande exporten ävensom importen av fisk och fiskprodukter hänvisar nämnden i övrigt till en inom nämnden upprättad sammanställning, vilken såsom *bilaga 5* torde få fogas till detta protokoll.

I fråga om *konsumtionen av fisk och fiskprodukter* anför jordbruksnämnden, att nämnden årligen företager konsumtionsundersökningar beträffande fisk. Under år 1956 har materialet för undersökningarna reviderats, vilket resulterat i att ändringar vidtagits i tidigare års beräkningar. Det material, som ligger till grund för dessa undersökningar, är emellertid alltjämt i viss utsträckning osäkert. Nämnden upplyser, att enligt senast gjorda beräkningar konsumerades i landet under år 1955 totalt omkring 135 miljoner kilogram fisk och fiskprodukter (netto, efter avdrag av svinn). Härav utgjordes i runt tal 84 miljoner kilogram av färsk fisk (inklusive frysta fiskfiléer) och 51 miljoner kilogram av konserver och beredd fisk. Den totala konsumtionen av fisk och fiskprodukter under år 1956 torde enligt nämnden uppskattningsvis ligga 5 miljoner kilogram lägre än under år 1955. Nedgången hänför sig till konserver och beredd vara. Denna bedömning är emellertid behäftad med stor felmarginal, då säkra uppgifter om lagerförändringar för år 1956 ännu ej är tillgängliga. Av materialet vid undersökningarna framgår, upplyser nämnden, att under år 1956 en fortsatt ökning skett av konsumtionen av frysta filéer. Denna ökning är dock väsentligt mindre än motsvarande ökning under de närmast föregående åren. Sålunda beräknas konsumtionen av frysta filéer ha utgjort 1,1 miljoner kilogram år 1953, 2,5 miljoner kilogram år 1954, 4,8 miljoner kilogram år 1955 och 5,6 miljoner kilogram år 1956, allt räknat i filévikt. De frysta filéernas andel av färskkonsumtionen (frysta filéer har omräknats till landad vikt) beräknas för år 1956 ha uppgått till omkring en femtedel, varav ca 70 procent torde utgöras av importfiléer. Importen av frysta filéer har bestått till drygt hälften av torsk och i övrigt av främst kolja, rödspätta och vitling. Den inhemska beredningen av frysta filéer, avsedda för försäljning inom landet, steg från ca 1 300 ton år 1954 till omkring 2 000 ton år 1955. Under år 1956 kan beredningen inom landet beräknas ha uppgått till i det närmaste samma kvantitet som under år 1955. Beredningen av frysta filéer av feta fiskslag (d. v. s. de fiskslag, varav det huvudsakliga fisköverskottet i Sverige består) har emellertid minskat från ca 670 ton år 1955 till en beräknad kvantitet av omkring 275 ton år 1956. Minskningen faller i huvudsak på västkustsill och makrill. Samtidigt har tillverkningen av torskfiléer ökat i motsvarande mån och uppgick år 1956 till omkring 1 450 ton. Då inköp för den inhemska beredningen av torskfiléer på sydkusten skett till lägst de för sydkustens prisregleringsområde fastställda minimipriserna på torsk har enligt näm-

den — i likhet med föregående år — denna beredning under år 1956 ansetts böra främjas genom att till beredare utbetalats bidrag till kostnaderna för fryshuslagring av dylika filéer, avsedda för försäljning inom landet. Nämnden upplyser, att bidragen i sin helhet bekostats av prisregleringsmedel. Jämsides med den ökade konsumtionen av frysta filéer har inom handeln under de senare åren skett en ej obetydlig lagerökning av dylika filéer. Det förhållandet att konsumtionen av frysta filéer beräknas ha stigit mera under år 1956 än vad som motsvarar den obetydliga ökningen av importen beror enligt nämnden på att lageruppbbyggnaden under nämnda år icke skett i samma omfattning som under år 1955. Vad angår handeln med färska filéer har importen härav under de senaste två åren successivt minskat, medan beredningen inom landet av dessa varor väsentligt ökat.

Beträffande *prisutvecklingen för fiskets förnödenheter* framhåller jordbruksnämnden, att under det senaste året — bortsett från priserna på drivmedel — skett endast obetydliga förändringar. Priset på 45-kilos fisklådor, som för ett år sedan utgjorde 2 kronor 65 öre per styck, är nu 2 kronor 55 öre. Motorbrännoljan betingar nu ett pris (i O-zon) av 29 öre per liter mot 23 öre vid samma tidpunkt 1956. Bortsett från trålwire och snurrevadståg, på vilka priserna stigit något, har de genomsnittliga priserna på fiskredskap under år 1956 varit ungefärligen desamma som under år 1955. Prisutvecklingen på viktigare förnödenheter inom fisket redovisas av nämnden i en särskild tablå, vilken såsom *bilaga 6* torde få fogas till detta protokoll.

Jordbruksnämnden anför vidare, att *lönsamhetsutvecklingen inom fisket* även under år 1956 varit föremål för undersökningar. Inom Svenska västkustfiskarnas centralförbund har sålunda företagits vissa undersökningar av bl. a. fladensill- och makrillfiskets lönsamhet under år 1955. Vidare har statistiska centralbyrån för att belysa inkomst- och kostnadsutvecklingen inom fisket gjort vissa sammanställningar av material, som hämtats ur yrkesfiskarnas självdeklarationer. Sammanställningarna, som baserar sig på ett på modern samplingmetodik grundat urval av yrkesfiskare, avser förhållandena under åren 1952, 1953 och 1954. Materialet ger vid handen, att det beräknade kontanta nettot av fisket mellan dessa år genomsnittligt ökade på södra Östersjö- och Öresundskusten samt för insjöfisket. För ostkusten som helhet noteras någon minskning av nettoinkomsten under år 1954. Fisket vid Norrlandskusten har givit ett betydligt lägre netto under år 1954 än under år 1953. För båtlagsfisket på västkusten redovisas en uppgång, som är förhållandevis stor och torde sammanhänga med att genomsnittspriserna stigit för de viktigare fiskslagen och att kostnaderna för fisket sjunkit.

Vad slutligen angår *det ekonomiska resultatet av statens hittillsvarande verksamhet i fråga om prisregleringen på fisk* åberopar jordbruksnämnden en inom denna upprättad tablå, vilken såsom *bilaga 7* torde få bifogas statsrådsprotokollet. Tablåen utvisar bl. a., att å prisregleringsverksamheten per den 1 januari 1957 föreligger en behållning av inemot 13,4 miljoner kronor, medan behållningen ett år tidigare utgjorde drygt 11,1 miljoner kronor. Utbetalningarna för år 1956 av pristillägg och prisutjämningsmedel m. m. un-

derstiger med omkring 1,9 miljoner kronor summan av de under året influtna reglerings- och införselavgifterna. Dessa uppgår till ca 5,6 miljoner kronor, varav drygt 1,5 miljoner kronor utgöres av införselavgifter. Av tablån framgår vidare, att för väst- och sydkustens prisregleringsområden summan av de inom respektive områden sedan systemets införande influtna regleringsavgifterna överstiger utgifterna vid årsskiftet i form av pristillägg m. m. med i runt tal en miljon kronor för vardera kuststräckan, medan för strömmingsregleringen på ostkusten underskottet från årsskiftet 1955/1956 enligt preliminära uppgifter ökat med omkring 0,2 miljoner kronor och nu utgör drygt 2,1 miljoner kronor.

Jordbruksnämnden upplyser, att nämnden under år 1956 i likhet med tidigare år haft överläggningar med representanter för fiskets organisationer angående minimipriser och pristillägg för fisk. Fiskarrepresentanterna hade därvid — under hänvisning till föreliggande marknadsmöjligheter och till den standardförbättring, som kommit andra befolkningsgrupper till del — framställt önkemål om att även fiskarna borde beredas viss inkomsthöjning. Med hänsyn bl. a. härtill hade jordbruksnämnden beslutat om höjning under år 1956 av såväl minimipriserna på vissa fiskslag som de pristillägg, som ställts till prisregleringsföreningarnas förfogande. Vad angick pristilläggen hade dessa bestämts under första halvåret 1956, innan resultatet av fiskena kunnat överblickas. Besluten hade inneburit, att för prisregleringen under året totalt utbetalats ett belopp, som med drygt 0,9 miljoner kronor översteg det belopp, som utbetalats för prisregleringen under år 1955. En betydande ökning hade under år 1956 skett av pristilläggsbeloppet för västkustens prisregleringsområde mot bakgrunden av det medelsbehov, som föreningen Västskustfisk under år 1955 visat sig ha för upprätthållandet av prisregleringen inom området. Då fisköverskotten inom detta område under år 1956 jämfört med år 1955 väsentligt minskat, hade pristilläggen för år 1956 endast till viss del behövt användas för bestridande av de löpande utgifterna under året. Återstoden skulle enligt nämnden komma att tillföras föreningen Västskustfisks konjunkturutjämningsfond.

De tre prisregleringsföreningarnas egen ekonomiska ställning betecknas av jordbruksnämnden som god. Under år 1956 hade på västkusten och ostkusten den mängd sill (strömming), som behövt prisregleras, synnerligen starkt reducerats, medan på sydkusten motsvarande mängd varit av ungefärligen samma storleksordning som under år 1955. Enligt preliminära siffror övertog föreningen Västskustfisk år 1956 omkring 19 miljoner kilogram (därav omkring 13,7 miljoner kilogram sill, 1 miljon kilogram makrill, 1,5 miljoner kilogram gräsej och 1,4 miljoner kilogram kolja) för ca 8,1 miljoner kronor. Föreningen Sydkustfisk övertog samma år 4,3 miljoner kilogram för 1,2 miljoner kronor (därav 3,8 miljoner kilogram sill för 1 miljon kronor). Härutöver mottog föreningen Sydkustfisk från västkustbåtar 1,2 miljoner kilogram torsk, vilken kvantitet sålunda ej ingår i den av föreningen Västskustfisk redovisade myckenheten. År 1955 övertog föreningen Västskustfisk 40,3 miljoner kilogram fisk (därav 34 miljoner kilogram sill,

2,3 miljoner kilogram makrill, 2,3 miljoner kilogram gråsej och 1 miljon kilogram kolja) till ett förstahandsvärde av 15,4 miljoner kronor och föreningen Sydkustfisk 4,3 miljoner kilogram (praktiskt taget enbart sill) till ett förstahandsvärde av 1,1 miljoner kronor. Från västkustbåtar övertog föreningen Sydkustfisk år 1955 dessutom 0,3 miljon kilogram torsk. Nämn- den påpekar i detta sammanhang att, med hänsyn till de tillämpade former- na för export på centraliserade marknader, av prisregleringsföreningarna övertages även den fisk, som exporteras på sådana marknader. Föreningen Ostkustfisk har under år 1956 enligt preliminära beräkningar prisreglerat 4,8 miljoner kilogram strömming, varav 3,7 miljoner kilogram exporterats mot 7,1 resp. 5,6 miljoner kilogram år 1955.

Frågan om fortsatt prisreglering m. m.

Jordbruksnämndens överläggningar med berörda parter. I sin skrivelse meddelar jordbruksnämnden, att den vid överläggningar med representan- ter för vederbörande fiskarorganisationer samt sammanslutningar av fisk- handlare och saltsillhandlare m. fl. berett dessa tillfälle att framföra sina synpunkter på frågan om de fortsatta prisregleringarna på fiskets område efter utgången av budgetåret 1956/57. Överläggningar i ämnet har därjämte ägt rum med nämndens råd i prisregleringsfrågor på fiskets område.

Beträffande vad som förekommit vid dessa överläggningar anför jord- bruksnämnden inledningsvis, att det från fiskarorganisationernas sida fram- hållits, att behov föreligger av en fortsatt prisreglering på fisk efter i hu- vudsak nuvarande grunder. Denna reglering innebär bl. a., att nämnden, om förutsättningar därför föreligger, äger rätt att dels utvidga prisregleringen att omfatta foder- och konservströmming samt på sydkusten ilandförd mak- rill, horngädda och skrubba, dels ock genomföra prisreglering på torsk för ostkusten norr om Blekinge enligt det för väst- och sydkusten gällande systemet. Vidare har prisregleringsföreningarna anhållit, att medel ur pris- regleringskassan för fisk måtte disponeras för avveckling av de egentliga statslånen. Bohusläns islandsfiskares förening har i skrivelse till nämnden hemställt, att regleringsavgiften på svenskfångad islandssill måtte slopas.

Jordbruksnämnden meddelar även, att färskfiskhandelns representanter i stort sett, liksom tidigare, vitsordat lämpligheten av det nuvarande pris- regleringssystemet. Frågan om eventuella ändringar i systemet — liksom i fråga om auktorisationssystemet på ostkusten — har ansetts böra anstå i avvaktan på resultatet av 1954 års fiskeriutrednings arbete. Under hänvis- ning till storleken av de medel, som inestår i prisregleringskassan för fisk, har man från färskfiskhandelns sida förordat att, därest även i fortsätt- ningen oförändrade grunder skulle tillämpas i fråga om uttagandet av av- gifter, medel ur kassan skulle i viss utsträckning få tagas i anspråk för pro- paganda för fisk. I fråga om tillämpningen av prisregleringssystemet har färskfiskhandeln understrukit angelägenheten av att ökad uppmärksam- het ägnas åt att prisregleringen och därvid särskilt avvägningen av mini-

mipriser ej så handhaves, att importen av fisk stimuleras på bekostnad av avsättningen inom landet av svenskfångad vara. Konservindustrien har ånyo framfört ett av industrien tidigare framställt krav på slopande av regleringsavgiften på kryddad eller sockersaltad islandssill. Vidare har konservindustrien framhållit angelägenheten av att importregleringen tillämpas så, att industriens behov av råvaror tillgodoses i sådan utsträckning, att verksamheten kan drivas rationellt. Saltsillhandeln har yrkat, att regleringsavgiften måtte slopas på all islandssill. Vidare har från saltsillhandlar- och konservindustrihåll påtalats den bristande tillförseln under år 1956 av fladensill för tillgodoseende av behovet inom landet av beredd fladensill. I anslutning härtill har föreslagits, att fångstbegränsning i fortsättningen ej skall upprätthållas vid fisket efter fladensill.

Fiskerinäringens representanter har samtliga förordat en förlängning på två år av gällande förordningar om regleringarna på fiskets område i avvaktan på de förslag, som 1954 års fiskeriutredning kan komma att framlägga. Jordbruksnämnden upplyser, att nämndens råd för prisregleringsfrågor på fiskets område den 25 januari 1957 enhälligt uttalat sig för de av nämnden i det följande avgivna förslagen. En rådsledamot har emellertid ansett, att ett genomförande av förslaget om avveckling av prisregleringsföreningarnas statslån borde anstå i avvaktan på resultatet av 1954 års fiskeriutrednings arbete.

Jordbruksnämndens förslag. För egen del anför jordbruksnämnden i sin skrivelse, att den, då behov alltjämt föreligger av visst prisskydd för fiskarna, funnit övervägande skäl tala för att prisreglering på fisk skall bibehållas jämväl under budgetåret 1957/58. Nämnden har därvid särskilt pekat på den stigande betydelse, som exporten fått under senare år för avsättningen av fiskarnas fångster, samt på de osäkerhetsmoment, som är förenade därmed. Grunderna för prisregleringen bör enligt nämnden bibehållas i huvudsak oförändrade i avvaktan på resultatet av 1954 års fiskeriutrednings översyn av riktlinjerna för prisregleringen på fiskets område.

Efter avvecklingen den 31 december 1956 av statens priskontrollnämnd fastställer jordbruksnämnden, såsom berörts i det föregående, minimipriserna på fisk utan att samråd sker med annan myndighet. Jordbruksnämnden förutsätter, att den för prisutredningar etc. på fiskets område skall kunna anlita personal från den nyinrättade statens pris- och kartellnämnd i ungefär samma omfattning, som tidigare skett i fråga om priskontrollnämnden.

Vad angår önskemålet om att medel ur prisregleringskassan för fisk måtte utgå för avveckling av de statslån prisregleringsföreningarna erhållit vid tillkomsten av nu gällande prisregleringssystem erinrar jordbruksnämnden, att dessa lån ställts till föreningarnas förfogande för tillgodoseende av deras behov av rörelsekapital. Föreningarna Västkustfisk och Sydkustfisk har sedermera, såsom framhållits i det föregående, därutöver tillförsäkrats rätt

att erhålla vissa krediter för att vid perioder av toppbelastning i föreningarnas verksamhet finansiera sina inköp av fisk.

Jordbruksnämnden framhåller, att det kapital, som under de gångna åren bildats inom föreningarna Västkustfisk och Sydkustfisk, ej torde förslå för rörelsernas bedrivande. Föreningarna är därför allttjämt — liksom även föreningen Ostkustfisk — i behov av medel för att på ett ekonomiskt tillfredsställande sätt kunna handha verksamheten. Detta behov har, såsom nyss nämnts, hittills tillgodosetts genom bl. a. de år 1946 beviljade statslånen om tillhopa 3,5 miljoner kronor. Av det föregående framgår, att prisregleringskassan för fisk uppvisar en behållning per den 1 januari 1957 av inemot 13,4 miljoner kronor. Enligt nämnden torde därför möjlighet föreligga att med anlåtande av medel ur denna kassa i viss omfattning tillförsäkra föreningarna det erforderliga rörelsekapitalet. Med hänsyn härtill och då det även ur allmänna synpunkter måste framstå som ett önskemål, att statslånen avvecklas, hemställer nämnden om bemyndigande att av de medel, som inestår i prisregleringskassan för fisk, till statskontoret utbetala sammanlagt 3,5 miljoner kronor. Nämnden förutsätter härvid, att en fondering skall ske av de vinster, som hos föreningarna uppkommer genom att de befrias från återbetalningsskyldighet för lånen, och att de sålunda fonderade medlen skall få disponeras som rörelsemedel i föreningarnas prisreglerande verksamhet. Vid behov bör medlen även kunna användas som bidrag till täckande av förluster i sådan prisreglerande verksamhet, som föreningarna bedriver enligt direktiv från nämnden. En nödvändig förutsättning för genomförandet av det nu framlagda förslaget i fråga om statslånens avveckling är att den vinst, som genom avvecklingen uppkommer hos prisregleringsföreningarna, icke blir föremål för inkomst- eller förmögenhetsbeskattning. Att gåvoskatt ej kan komma i fråga för de medel, som av staten tillföres föreningarna genom inbetalning av lånen på angivet sätt, torde enligt nämnden ligga i sakens natur. Nämnden erinrar om att föreningarna Västkustfisk och Sydkustfisk beretts möjlighet att undgå beskattning för inkomst och förmögenhet genom förordningen den 19 februari 1954 (nr 71) om rätt att vid taxering för inkomst njuta avdrag för belopp, som tillförts vissa för prisreglering bildade stiftelser, m. m. (ändrad 1955: 166). För Ostkustfisk, centralförening u. p. a., föreligger däremot ej motsvarande möjlighet. Enligt vad som anförts i propositionen 1953: 8, vilken låg till grund för riksdagens behandling av nyssnämnda förordning, har skattefrågan hittills icke ägt aktualitet i fråga om föreningen Ostkustfisks prisreglerande verksamhet. De prisutjämningsmedel, som denna centralförening har åtnjutit för prisreglering på strömming, har nämligen av föreningen för varje verksamhetsår i sin helhet använts såsom tillskott till de likvider, som de lokala, till föreningen anslutna producentföreningarna utgivit för överskottsströmming. I centralföreningens prisreglerande verksamhet har därför icke uppstått någon beskattningsbar behållning. I den mån centralföreningen — på sätt förut angivits i nämndens skrivelse — erhåller ett belopp, som icke exakt anpassas till faktiska överskottskvantiteter, kan skattefrågan komma

i annat läge. I vissa fall kan det då vara förmånligt för föreningen att till ett kommande verksamhetsår såsom behållning överföra någon del av det erhållna beloppet. Enligt nämnden kan det bli av betydande intresse för prisregleringen, att sådan överföring icke försväras genom en beskattning. Av avgörande betydelse är i varje fall, såsom nämnden redan framhållit, att centralföreningen icke blir föremål för beskattning till följd av att — enligt vad som nu föreslås — ett engångsbelopp av 0,5 miljoner kronor tillföres föreningen såsom egna regleringsmedel att användas som rörelsekapital och vid behov även till förlusttäckning i enlighet med direktiv från nämnden. Det måste enligt nämnden även anses vara ett allmänt intresse, att föreningen befrias från skatt för de inkomster (bankräntor o. dyl.), som kan uppstå å ifrågavarande medel. Nämnden har därför under förutsättning av Kungl. Maj:ts och riksdagens bifall träffat överenskommelse med föreningen Ostkustfisk angående inrättande av sådan stiftelse, som avses i nyssnämnda förordning 1954: 71.

För den händelse det nu framlagda förslaget om avveckling av de egentliga statslånen ej skulle bifallas, förordar nämnden, att regleringsföreningarna jämväl under nästa budgetår skall få disponera dessa lån samt att föreningarna — i avvaktan på resultatet av 1954 års fiskeriutrednings arbete — under budgetåret skall vara befriade från skyldighet att betala ränta på lånens halva belopp. Nämnden tillstyrker vidare, att föreningarna Väst- och Sydkustfisk under nästa budgetår till deras fulla belopp skall få disponera de krediter, för vilka staten ställt garanti, samt att behållningen i prisregleringskassan för fisk på de villkor, som fastställts av Kungl. Maj:t genom beslut den 3 september 1954 och den 11 maj 1956, skall få användas för lån till prisregleringsföreningarna för tillfällig finansiering av kreditförsäljningar på export.

Beträffande prisregleringens finansiering framhåller jordbruksnämnden, att förhållandena på exportmarknaden alltjämt är sådana, att medel i prisregleringskassan för fisk bör finnas tillgängliga för bestridande av de utgifter, som i särskilda fall kan bli erforderliga vid uppkommande avsättningssvårigheter eller för att täcka förluster vid kreditförsäljningar. Behållningen i kassan bör därför enligt nämnden även under nästa budgetår reserveras för att användas för nu ifrågavarande extraordinära ändamål med den begränsning, som kan föranledas av ett bifall till det i det föregående framlagda förslaget om avveckling av prisregleringsföreningarnas statslån. Enligt nämndens mening erfordras sålunda för prisregleringens upprätthållande alltjämt bemyndigande för nämnden att upptaga regleringsavgifter i huvudsaklig överensstämmelse med de grunder som f. n. tillämpas.

I fråga om regleringsavgifternas omfattning eller storlek erinrar jordbruksnämnden om föredragande statsrådets uttalande i propositionen 1956: 86, att detta spörsmål bör tagas upp till övervägande, därest de medel, som inflyter till prisregleringskassan i form av införselavgifter, skulle visa sig mera väsentligt överstiga det belopp, som skulle ha tillförts kassan vid ett

bibehållande av de i samband med införandet av införselavgifterna slopade regleringsavgifterna på gråsej, kolja, kungsfisk, torsk och vitling samt filéer av dessa fiskslag. Inom nämnden har med anledning härav vissa beräkningar gjorts för att undersöka i vad mån systemet med införselavgifter medfört, att inkomsterna i kassan under tiden februari—december 1956 ökat. Nämnden anför härom vidare följande.

Till grund för dessa beräkningar har legat inom nämnden tillgängligt material angående bl. a. importen av de avgiftsbelagda filéerna under vart och ett av åren 1955 och 1956. Av materialet kan utläsas, att under första halvåret 1956, jämfört med motsvarande tid år 1955, en väsentlig ökning skett av importen av avgiftsbelagda filéer, samt att under tiden därefter importen av dessa filéer varit lägre än importen under motsvarande tid år 1955. De företagna beräkningarna ger vid handen, att för tiden februari—december 1956 inkomstökningen uppgår till ungefär 350 000 kronor. Vid ett nyligen inför nämnden hållet sammanträde med fiskimportrådet har fiskarrepresentanterna i rådet framhållit, att den inkomstökning, som föranletts av den ökade importen under år 1956 av avgiftsbelagda filéer, ej kan anses vara av sådan storleksordning, att anledning föreligger att nu begränsa uttagandet av prisregleringsavgifter. Hänsyn har härvid tagits till att importökningen i sin helhet faller på första halvåret 1956 och att importen av avgiftsbelagda filéer under innevarande budgetår bedömes bli av ungefärligen samma storlek som under år 1955. Därest beslut emellertid meddelas om begränsning i fråga om uttagandet av regleringsavgifter, har från fiskarnas sida förordats, att regleringsavgiften på långa skall slopas. De i fiskimportrådet ingående representanterna för frysberedningsindustrin, konservindustrin, Kooperativa förbundet och färskfiskhandeln på västkusten har ansett, att inkomstökningen bör tillgodoräknas för slopandet av regleringsavgiften på islandssill. Fiskgrossisternas förening i Göteborg har till nämnden anmält, att föreningen för sin del föredrager, att regleringsavgiften på långa slopas.

Jordbruksnämnden framhåller, att den snarast ämnar upptaga överläggningar med fiskets organisationer om slopande av prisregleringsavgifter i den utsträckning, som svarar mot den nyss redovisade merintäkten av införselavgiftssystemet. Vid dessa överläggningar kommer att behandlas såväl frågan om slopande av regleringsavgiften på långa som det från olika håll framförda önskemålet om hävande av regleringsavgiften på islandssill.

I detta sammanhang erinrar jordbruksnämnden, att föredragande statsrådet i propositionen 1956: 86 uttalat, att det i fortsättningen torde böra ankomma på Kungl. Maj:t att för det framförliggande budgetåret meddela föreskrifter rörande den huvudsakliga användningen av de införselavgifter, som uttages på vissa slag av färska och frysta filéer. I anslutning härtill har uppdragits åt nämnden att avge förslag till dylik disposition samt att till detta förslag foga dels beräkningar rörande storleken av inflytande införselavgifter under det framförliggande budgetåret, dels — i fråga om såväl storleken som användningen av införselavgiftsmedlen — redovisning av utfallet för tilländalupet år samt en reviderad beräkning för det löpande året. Härom anför nämnden följande.

Under tiden t. o. m. den 31 december 1956 har i form av införselavgifter influtit ett sammanlagt belopp av 1,56 miljoner kronor. Av detta belopp kommer 0,95 miljoner kronor på budgetåret 1955/56 och återstoden, eller 0,61 miljoner kronor, på innevarande budgetår. Av naturliga skäl föreligger stora svårigheter att bedöma den fortsatta utvecklingen av importen av införselavgiftsbelagda filéer och därmed också storleken av de inkomster, som kan komma att inflyta i form av införselavgifter. Med ledning av uppgifter, som erhållits från frysberedningsindustrien, har nämnden dock ansett sig böra uppskatta den totala importen av införselavgiftsbelagda filéer till 3 000 ton för innevarande budgetår och till 4 000 ton för nästa budgetår. Vid beräkningarna har hänsyn tagits till att f. n. relativt stora lager av dylika filéer finnes i handeln. Med utgångspunkt från att införselavgift utgår med ett oförändrat belopp av 45 öre per kilogram filé skulle inkomsten av införselavgifter bli för budgetåret 1956/57 1,35 miljoner kronor och för budgetåret 1957/58 1,8 miljoner kronor.

Genom beslut den 20 januari 1956 har Kungl. Maj:t föreskrivit, att de medel, som inflyter genom upptagande av införselavgifter på fiskfiléer, skall tillföras nämndens prisregleringskassa för fisk att användas för med kassan avsedda ändamål. Vad angår dispositionen av införselavgiftsmedlen under innevarande budgetår har vidare i den av riksdagen på denna punkt utan erinran lämnade propositionen 1956: 86 uttalats, att prisregleringen under budgetåret bör bedrivas så, att medelsbehovet för att upprätthålla denna i huvudsak kan täckas av inflytande prisreglerings- och införselavgifter.

I enlighet med nu meddelade beslut och gjorda uttalande skall — i likhet med de medel, som tillföres prisregleringskassan genom upptagande av prisregleringsavgifter — de under budgetåret 1955/56 influtna införselavgifterna ävensom de avgifter, som influtit eller inflyter under innevarande budgetår, disponeras för täckande av kostnader i samband med prisreglering på fisk. Av den tidigare lämnade redogörelsen för det ekonomiska resultatet av den prisreglerande verksamheten för år 1956 framgår, att de under året influtna reglerings- och införselavgifterna ej helt åtgått för täckande av utgifterna under året. Återstoden av medlen har fonderats i prisregleringskassan att vid behov användas för bestridande av de utgifter, som i särskilda fall kan bli erforderliga för prisregleringens upprätthållande. Till vilket av dessa ändamål införselavgifterna använts eller kan komma att användas, kan ej anges, då — med den konstruktion prisregleringskassan erhållit — samtliga i kassan ingående medel måste betraktas såsom en enhet. Detta gäller oberoende av att å en av nämnden upprättad såsom bilaga 7 till detta protokoll fogad tablå avräkning skett av utgifterna för prisregleringen vid de olika kuststräckorna mot de prisregleringsavgifter, som influtit på vederbörande kuststräcka. Att så skett har enligt nämnden berott därpå att man velat särskilt för varje kuststräcka redovisa det ekonomiska resultatet av prisregleringsverksamheten.

Enligt nämndens mening bör ej heller i fortsättningen åtskillnad göras mellan de olika medel, som tillföres prisregleringskassan för fisk. Införselavgifterna bör därför även under nästa budgetår disponeras på i huvudsak samma sätt som prisregleringsavgifterna och sålunda i första hand användas för täckande av de löpande utgifterna under budgetåret. I anslutning härtill erinrar nämnden om att Kungl. Maj:t emellertid under nionde huvudtiteln i 1957 års statsverksproposition (p. 151) föreslagit, att kostnaderna under budgetåret 1957/58 för befattningen såsom fiskexportrepresentant

skall till ett belopp av 45 000 kronor täckas av inflytande införselavgifter. Under åberopande av det anförda hemstället nämnden, att Kungl. Maj:t måtte godkänna, att de för regleringsåret 1957/58 inflytande införselavgifterna — med den begränsning, som föranledes av bifall till nyssnämnda förslag — skall få disponeras enligt i huvudsak samma grunder som under innevarande budgetår.

Såsom framgår av den tidigare redogörelsen utgår giltighetstiden för förordningen 1952: 320 om viss reglering av handeln med fisk, m. m. den 30 juni 1957. I propositionen 1955: 105 har föredragande statsrådet förklarat sig ej beredd att taga ställning till 1951 års fiskhandelsutrednings förslag angående frågan om fortsatt giltighet av denna förordning samt om auktorisationssystemet på ostkusten med hänsyn bl. a. till att i direktiven för 1954 års fiskeriutredning ingår att verkställa en översyn även av riktlinjerna för prisregleringen av strömming. I avvaktan på resultatet av denna översyn föreslår nämnden, att giltighetstiden för omförmälda förordning 1952: 320 skall förlängas t. o. m. den 30 juni 1959. Nämnden har därvid — i likhet med representanterna för fiskerinäringen — utgått från att resultatet av utredningens arbete skall föreligga i så god tid, att därpå grundade förslag kan föreläggas 1959 års riksdag.

Jordbruksnämnden erinrar i detta sammanhang om att näringsfrihetsrådet genom beslut den 14 maj 1956 lämnat de auktoriserade fiskförsäljningsföreningarna på ostkusten fortsatt tillstånd att tillämpa av nämnden meddelade föreskrifter om förbud mot underskridande av partinoteringar och om minimirabatter på färsk och frusen strömming, så länge förenämnda förordning 1952: 320 om viss reglering av handeln med fisk i sin nuvarande huvudsakliga utformning äger fortsatt giltighet, dock längst t. o. m. den 30 juni 1958.

Vad angår skyddet för avsättningen inom landet av fladensill framhåller jordbruksnämnden att den i sitt år 1953 avgivna förslag om prisregleringen på fiskets område under budgetåret 1953/54 förklarade sig ha för avsikt att, därest förhållandena icke föranledde till annat, under de närmaste åren dels upprätthålla förbud mot försäljning av islandssill, dock längst t. o. m. utgången av september respektive år, dels inställa importlicensgivningen för annan beredd sill än islandssill under den tid försäljningsförbudet gällde. I motsats till vad fallet var under år 1955 men i likhet med tidigare år har ifrågavarande åtgärder tillgripits under år 1956. Huruvida dylika ingripanden till skydd för avsättningen av fladensill kan komma att bli behövliga under år 1957, får enligt nämndens mening upptagas till prövning senare efter överläggningar med av frågan berörda parter. Nämnden upplyser, att man från västkustfiskarhåll dock redan nu understrukt, att dessa åtgärder under det sistförflutna året verksamt bidragit till de under året ökade inköpen av fladensill för försäljning i saltat skick på den inhemska marknaden. Nämnden anför, att dessa inköp under år 1956 utgjort, uttryckt i färsk vikt, i runt tal 6 000 ton (ca 49 000 tun-

nor om 100 kilogram saltad vara), innebärande en uppgång jämfört med år 1955 med 28 procent.

Vad angår de från saltsillhandlar- och konservindustrihåll gjorda erinringarna i fråga om tillförseln under år 1956 av fladensill förutsätter jordbruksnämnden, beträffande den i Sverige ilandförda fisken, att exporten ej skall ges företräde framför täckande av behovet inom landet av färskvara och råvara för beredning. Därest det undantagsvis kan bli nödvändigt att göra avsteg härifrån, anser nämnden, att den inhemska marknaden bör beredas möjlighet att genom import tillgodose behovet. Med anledning av det samtidigt väckta förslaget, att fångstbegränsning i fortsättningen ej bör upprätthållas vid fisket efter fladensill, ämnar nämnden att under innevarande år, innan detta fiske påbörjas, upptaga överläggningar i ämnet med fiskerieringens representanter. Nämnden fäster uppmärksamheten på att den fångstransonering, som tillämpats under 1956 års fladensillfiske, varit mindre restriktiv än de begränsningar, som upprätthållits under tidigare år.

Jordbruksnämnden anser det alltjämt vara av betydelse, att så långt möjligt åtgärder beträffande kvalitetsförbättring och dylikt vidtages för att på längre sikt bibringa fladensillen en i förhållande till andra sillsorter ökad konkurrenskraft. För att förbättra avsättningen inom landet av salt fladensill har under år 1956 skärpta sorteringsbestämmelser genomförts för sjösaltad fladensill och i viss utsträckning även för färsk fladensill, som försålts för saltning. Enligt nämnden har från såväl fiskarhåll som saltsillhandels sida vitsordats, att dessa åtgärder bidragit till den ökade försäljningen under år 1956 av salt fladensill på den inhemska marknaden. I detta sammanhang erinrar nämnden vidare om att 1951 års fiskhandelsutredning i sitt i december 1955 avlämnade betänkande (SOU 1956: 2) föreslagit bl. a., att vissa ändringar skall vidtagas i auktionssystemet på västkusten. I sitt den 30 oktober 1956 avgivna yttrande över betänkandet har nämnden tillstyrkt de föreslagna ändringarna och därvid framhållit, att genom desamma förutsättningarna ökas för att tillhandahålla allmänheten färsk fisk av bättre kvalitet och till jämnare priser och därmed även för en ökad konsumtion av varan.

Jordbruksnämnden anför slutligen, att under år 1956 har — i likhet med vad som var fallet under år 1955 — prisreglering ej upprätthållits på svenskfångad islandssill.

III. Utrikeshandeln med fisk

Såsom framgår av den tidigare redogörelsen utgår giltighetstiden för förordningarna angående reglering av införseln och utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur den 30 juni 1957. Jordbruksnämnden föreslår, att dessa båda förordningar i avbidan på resultatet av 1954 års fiskeriutrednings arbete skall förlängas att gälla ytterligare två år.

Vad angår den fortsatta tillämpningen av *importregleringen* på fisk föreslår jordbruksnämnden, att regleringen skall anordnas i huvudsaklig överensstämmelse med de grunder, som tillämpas under innevarande budgetår. Nämnden har därvid beaktat att enligt uttalande av föredragande statsrådet i propositionen 1956:86 — intill dess resultatet av 1954 års fiskeritrednings arbete föreligger — möjligheten att reglera importen genom införselavgift ej bör ytterligare utnyttjas, såvida ej väsentligt ändrade förhållanden föranleder därtill. I anslutning härtill lämnar nämnden en redogörelse för den hittillsvarande tillämpningen av importregleringen samt för erfarenheterna av införselavgiftssystemets verkningar.

Såsom framgår av den inledningsvis lämnade redogörelsen erfordras för import av fisk, fiskprodukter och skaldjur särskilt tillstånd av jordbruksnämnden. Från licenstvänet har emellertid vid import från i huvudsak OEEC-området, med stöd av särskilda av Kungl. Maj:t meddelade bemyndiganden, undantagits vissa, s. k. villkorligt frilistade varuslag, nämligen färsk helgefzlundra, rocka och ål, saltad fisk med undantag av makrill, sill och strömming, sockersaltad eller kryddad fisk med undantag av sill och strömming, färsktorkad fisk med undantag av spillånga, rökt fisk, saltad eller på annat sätt beredd fiskrom, ostron, musslor och andra slag av kräftdjur än hummer samt vidare fisk- och skaldjurskonserver. Under år 1956 har licensfriheten utsträckt att omfatta de under året införselavgiftsbelagda filéerna, nämligen färska och frysta filéer av gråsej, kolja, kungsfisk, torsk och vitling, samt vidare vissa varor, vari fisk eller skaldjur ingår. Enligt beslut av nämnden må vidare under tiden januari—maj 1957 utan särskilt tillstånd importeras salt, kryddad eller sockersaltad sill. Enligt de gällande grunderna för införselregleringen skall importen av fisk begränsas i den omfattning, som erfordras för att upprätthålla prisregleringarna på fiskets område. I likhet med vad fallet varit under tidigare år har under år 1956 den av nämnden tillämpade principen vid beviljande av import av färsk och fryst fisk varit, att import medgivits för täckande av det behov, som icke kunnat tillgodoses med likvärdig svensk fiskvara. Nämnden har härvid sökt avpassa importen så, att den kompletterat fångsterna respektive beredningen inom landet av jämförliga fiskslag. Vid import av frysta filéer har därjämte även beaktats tillgången inom landet på råvara, som lämpligen kan beredas till dylika filéer. Vad angår salt, kryddad eller sockersaltad sill har importen under år 1956 icke hindrats i annan mån än att under den tid, då försäljningsförbud upprätthållits på islandssill, importlicensgivningen inställts för annan beredd sill.

Vid sin tillämpning av importregleringen har nämnden begagnat sig av såväl individuella som generella importlicenser. Systemet med individuella licenser innebär, att nämnden efter ansökan medger importör rätt att under begränsad tid från visst land införa fiskvaror av visst slag och till viss myckenhet eller värde. Den generella licensen utställes för import över särskilt angivna tullanstalter av viss fisk, köpt i fast räkning, och upptager varken kvantitet eller värde. Till skillnad mot den individuella licensen förlänges den generella licensen automatiskt men kan hävas med mycket kort varsel. Den generella importlicensen användes för vissa slag av färsk fisk och begagnas i lägen, då beträffande icke frilistad sådan fisk en kvantitativ begränsning av importen ej anses böra upprätthållas. Enligt uttalande av föredragande statsrådet i propositionen 1953:197 har förutsatts, att ändring av användningsområdet för de generella importlicenserna ej skall äga rum,

utan att samråd skett med representanter för fiskerinäringen. Under innevarande budgetår har efter överenskommelse med representanter för näringen de generella licenserna, som tidigare begagnats endast för vissa slag av färsk fisk, fått en vidgad användning genom att generella licenser numera användes även vid import av hummer och vissa slag av färska filéer.

Vid den löpande importlicenseringen bedömer jordbruksnämnden importbehovet av färsk fisk med ledning av bl. a. rapporter beträffande tillförseln av och förstahandspriserna på svensk fisk. Vidare inhämtas för nämndens bedömanden synpunkter från de inom varje prisregleringsområde lokalt inrättade s. k. fiskimportnämnderna, i vilka såväl fiskarnas som handelns organisationer är företrädda. I viktigare frågor om tillämpningen av importregleringen på färska och frysta fiskvaror sker samråd jämväl inom ett av nämnden inrättat centralt rådgivande organ, det s. k. fiskimportrådet. Detta råd består av särskilt utsedda representanter för av importen berörda intressen, nämligen fiskare, handel, beredare och konsumenter. I frågor angående importen av saltsill sker vid behov samråd i särskild ordning med av saltsillimporten berörda parter.

Vad härefter angår den hittillsvarande tillämpningen av införselavgiftssystemet erinrar jordbruksnämnden om att sådan avgift fr. o. m. den 30 januari 1956 utgår för färska och frysta filéer av gråsej, kolja, kungsfisk, torsk och vitling. Avgiften har hittills utgjort 45 öre per kilogram av varans nettovikt. Vid de överläggningar, som nyligen ägt rum inom fiskimportrådet, har fiskarrepresentanterna i rådet föreslagit, att avgiften fr. o. m. nästa budgetår skall höjas till 60 öre per kilogram filé. Förslaget har biträttts av de i rådet ingående representanterna för färskfiskhandeln på väst- och sydkusten men avstyrkts av representanterna för frysberedningsindustrin, husmodersorganisationerna, konsumentkooperationen och den enskilda detaljhandeln.

Jordbruksnämndens erfarenheter hittills av införselavgiftssystemets verkningar i fråga om utvecklingen av importen och av beredningen inom landet av frysta filéer m. m. har icke givit nämnden anledning att till prövning upptaga frågan om ändring av införselavgiftens belopp. Därest efter företagen utredning i ärendet behov kan anses föreligga av höjd avgift, har nämnden för avsikt att upptaga överläggningar i ämnet med av frågan berörda parter och därefter i särskild ordning hemställa om bemyndigande att genomföra höjning av införselavgiftens belopp.

För *export* av fisk och fiskprodukter fordras, såsom redan nämnts, i princip licens av jordbruksnämnden. Dessa varor är emellertid upptagna bland de varuslag, som är föremål för s. k. villkorlig exportfrilistning. Detta innebär, att de under vissa förutsättningar tills vidare får exporteras utan särskild licens till länder och valutaområden inom det s. k. OEEC-området och dessutom till samtliga länder i Nord-, Mellan- och Sydamerika med undantag av Argentina. Bland de förutsättningar, som nämnden uppställt för frilistningen, märkes dels att den får utnyttjas endast av affärsföretag, som är införl i svenskt firma-, förenings- eller aktiebolagsregister, dels att fisk, som exporteras, skall vara inköpt enligt gällande bestämmelser om reglering av handeln med fisk samt om prisreglering beträffande fisk, dels att

företag, som önskar utnyttja frilistningen, låter hos jordbruksnämnden registrera en förbindelse att iakttaga de för licensfriheten uppställda villkoren.

Jordbruksnämnden anför i sin skrivelse, att nämnden i sådana frågor berörande export av fisk och fiskprodukter, som är av intresse för den svenska fiskerinäringen eller eljest av mera allmän betydelse, inhämtar uttalande från det s. k. *fiskexportrådet*. Härom anför nämnden följande.

Fiskexportrådet består av representanter för de olika fiskexportintressena — fiskarna, färskfiskhandlarna, salteriföretagen och konservindustrin — på västkusten (Göteborgs och Bohus län samt Halland), sydkusten (Skåne och Blekinge) samt ostkusten (de östra kustlandskapen i övrigt). Till rådets sammanträden kallas jämväl statens fiskexportrepresentant. Rådet kallas av nämnden till sammanträde bl. a. för att utfröna olika exportönskemål inför förestående handelsavtalsförhandlingar, diskutera olika fördelning mellan olika kustområden av redan erhållna exportkontingenter i handelsöverskommelser mellan Sverige och länder, där importen av fisk och fiskprodukter är centraliserad, och rådgöra om olika möjligheter att främja och stödja fiskexporten i allmänhet. Behov har förelegat av regelbundet återkommande sammanträden för behandling av uppkommande spörsmål.

Exporten till länder med centraliserad import har koncentrerats till vissa organ, som under särskilda förutsättningar tillerkänts ensamrätt till exportlicenserna på ifrågavarande länder. Beträffande dessa organs sammansättning och de förutsättningar, som gäller för att exportlicenserna skall förbehållas dem, anför jordbruksnämnden följande.

För fisk från västkusten med de undantag, som nämnden bestämmer, utställes exportlicenser f. n. endast på föreningen Västkustfisk. Såsom villkor för att föreningen ensam skall erhålla licenserna gäller, att föreningen skall, på sätt nämnden godkänner, bereda den enskilda exporthandeln (färskfiskhandeln och salteriföretagen) tillfälle att deltaga vid förhandlingar om avslut med den utländska köparen och i leveranserna på träffat avslut. När det gäller export av salt sill sker samverkan mellan fiskare och exporthandeln inom ett särskilt organ, kallat exportutskottet för svensk saltsill. I detta fall utställes exportlicens på föreningen Västkustfisk för exportutskottets räkning. Frågan om en fastare organisationsform för samarbetet mellan de olika exportintressena synes f. n. icke var aktuell.

För fisk från sydkusten med undantag av fiskslag, som nämnden kan komma att bestämma, beviljas under vissa förutsättningar exportlicenser tills vidare uteslutande den av fiskare och handel för den ifrågavarande exporten med nämndens godkännande bildade föreningen Sydsvensk exportfisk, förening u. p. a. Som förutsättning för att föreningen skall åtnjuta ensamrätt till licenser har bl. a. föreskrivits, att föreningen och dess verksamhet skall vara underkastad nämndens överinseende och att dess styrelse skall ha en opartisk ordförande, utsedd av nämnden. Vidare skall föreningens verksamhet bedrivas efter vissa av nämnden godkända riktlinjer. Föreningen skall vara skyldig att ställa sig till efterrättelse de beslut rörande medlemskap, styrelsens sammansättning, kvoterings, stadgar, vinstutdelning och dylikt, som kan komma att meddelas av nämnden.

Allmänt har stadgats skyldighet för exportorganen att tillse att allas berättigade intressen av att deltaga i exporten blir tillgodosedda och att exporten, om det befinnes nödvändigt, fördelas mellan exportörerna enligt

grunder, som fastställles av nämnden. Vidare har förutskickats, att företagen, om nämnden så finner angeläget, skall (exempelvis genom att utlysa särskilda exportauktioner) öppna möjligheter för exportörerna att inbördes tävla om exportleveranserna.

I detta sammanhang framhåller jordbruksnämnden, att behovet av ett organ motsvarande det s. k. fiskexportrådet och av en centralisering utav fiskexporten till särskilda organ, såvitt gäller länder med centraliserad import, har bestyrkts vid upprepade tillfällen även under det gångna året. Enligt nämndens mening är det, om exportmöjligheterna skall kunna tillvaratas rationellt, erforderligt att exporten även i fortsättningen regleras i den omfattning som nu sker.

Jordbruksnämnden erinrar härefter om att Kungl. Maj:t genom beslut den 11 maj 1956 bemyndigat nämnden att för bestridande av kostnaderna under budgetåret 1956/57 för den befattningshavare, som har till uppgift att främja fiskexporten (statens fiskexportrepresentant), disponera ett belopp av högst 90 000 kronor, därav 30 000 kronor ur reservationsanslaget till Främjande av beredning och avsättning av fisk m. m. och återstoden ur clearingkassan för fisk. Även tidigare — alltsedan befattningen tillsattes genom Kungl. Maj:ts beslut den 6 november 1952 — har kostnaderna för befattningen fått bestridas ur nyssnämnda reservationsanslag och clearingkassa. Nämnden framhåller vidare, att den i tidigare sammanhang — senast i skrivelse den 28 augusti 1956 rörande anslagsäskandena för budgetåret 1957/58 — anhållit, att ett särskilt anslag skulle uppföras till bestridande av kostnaderna för fiskexportrepresentanten. Som skäl härför har nämnden åberopat, att verksamheten i fråga kan beräknas bli av bestående art och att de medel, som inestår på sagda reservationsanslag och clearingkassa, kan behöva disponeras för andra ändamål. Under hänvisning härtill har nämnden hemställt, att ett särskilt anslag av 90 000 kronor skall för ifrågavarande ändamål uppföras å riksstaten för nästa budgetår. Nämnden erinrar, att den till stöd för sin framställning framhållit bl. a. följande.

De skäl, som talat för inrättandet av ifrågavarande befattning, gör sig otvivelaktigt gällande även under nästa budgetår. Vid de överläggningar, som nyligen hållits inom fiskexportrådet, har också understrukits vikten av att befattningen även i fortsättningen bibehålles. Storleken av anslaget har nämnden beräknat till 90 000 kronor, omfattande utgifter för såväl arvode (inklusive pensionsavgifter) som prisutjämningsstillägg (inklusive hyresbidrag) samt resekostnader, traktamenten, expenser och övriga omkostnader. Nämnden har härvid förutsatt bl. a., att befattningshavaren allttjämt skall vara placerad i Bonn.

I sin förevarande skrivelse anför nämnden i sagda fråga vidare i huvudsak följande.

Vad angår kostnaderna för befattningen under nästa budgetår har fiskexportrådet enhälligt avstyrkt, att införselavgiftsmedel disponeras för kostnadernas bestridande. Enligt rådet bör dessa — i enlighet med tidigare gjorda uttalanden av rådet — bestridas genom ett särskilt anslag på riksstaten. Som skäl härför har bl. a. anförts, att lantbruksattachéerna avlönas

av särskilt anvisade medel. För egen del är också nämnden alltjämt av den uppfattningen, att ett särskilt anslag bör uppföras för täckande av kostnaderna för fiskexportrepresentanten. Kungl. Maj:t har emellertid föreslagit 1957 års riksdag, att för nästa budgetår ifrågakvarande kostnader till ett belopp av 45 000 kronor skall bestridas ur nyssnämnda reservationsanslag och till återstoden, likaledes 45 000 kronor, av inflytande införselavgifter. Kungl. Maj:t har härmed redan tagit ställning till frågan om de medel, som under nästa budgetår skall utgå för täckande av kostnaderna för fiskexportrepresentanten.

Jordbruksnämnden framlägger härefter förslag om bestridandet av kostnaderna för *kvalitetskontrollen av fisk och fiskprodukter*. Inledningsvis erinrar nämnden om att Kungl. Maj:t den 11 maj 1956 föreskrivit, att ifrågakvarande kostnader under innevarande budgetår, i den mån de icke kan täckas genom inflytande kontrollavgifter, skall till ett belopp av högst 50 000 kronor bestridas ur clearingkassan för fisk och fiskprodukter. Vidare anför nämnden.

Kvalitetskontrollen av fisk och fiskprodukter är dels obligatorisk, dels frivillig. Den obligatoriska kontrollen omfattar för export avsedd saltad och torkad fisk, fiskkonserver samt fiskfiléer ävensom för försäljning på hemmamarknaden avsedd salt strömming. Den av jordbruksnämnden inrättade frivilliga kontrollen omfattar på sydkusten ilandförd färsk torsk och sill, som blir föremål för export, ävensom likaledes på sydkusten framställda fiskfiléer, avsedda för försäljning inom landet. Sistnämnda kontroll inbegriper vidare på västkusten saltad fladensill och höstsill, som försäljes på inhemska marknaden. Enligt nämndens uppfattning är den kvalitetskontroll, som f. n. upprätthålles på svenska fiskvaror, nödvändig för att varorna skall kunna hävda sig på marknaden.

För bestridande av kostnaderna för kvalitetskontroll av annan fisk än för försäljning på hemmamarknaden avsedd salt strömming upptages kontrollavgifter av den, som begärt kontrollens utförande. Dessa avgifter förslår totalt sett ej till täckande av kostnaderna för kontrollen. Sålunda har inkomsterna i form av löpande kontrollavgifter understigit utgifterna för kvalitetskontrollen med i runt tal 27 000 kronor för budgetåret 1955/56. Under åren dessförinnan har — bortsett från budgetåret 1949/50, då konservkontrollen bekostades av medel, som tillskjutits i särskild ordning — underskottet varierat mellan 28 000 och 47 000 kronor.

För konservkontrollen har erfordrats det jämförelsevis största tillskottet av statliga medel, nämligen för budgetåret 1951/52 20 000 kronor, 1952/53 25 000 kronor, 1953/54 17 000 kronor, 1954/55 12 500 kronor och 1955/56 13 000 kronor. De åtgärder, som under senare år successivt vidtagits för att nå balans mellan utgifter och avgiftsinkomster i fråga om konservkontrollen, har icke visat sig tillräckliga. Under hösten 1956 har emellertid överenskommelse träffats med svenska konservkontrollens råd, som närmast under jordbruksnämnden handhar konservkontrollen, att viss omläggning skall ske av kontrollens arbetsformer och avgiftssystem. Omläggningen torde medföra ett sådant förbilligande av verksamheten, att vid export av normal omfattning kostnaderna i sin helhet kan täckas genom kontrollavgifterna. Efter omläggningens genomförande — den 1 februari 1957 — beräknas annat tillskott av statliga medel ej erfordras för upprätthållande av kvalitetskontrollen av konserver än ett engångsbelopp av 20 000 kronor. Beloppet är avsett att ingå i en buffertfond, till vilken överskott på verksamheten

skall överföras och ur vilken medel för täckning av underskott skall utgå. Samtidigt som jordbruksnämnden utlovat att söka utverka Kungl. Maj:ts medgivande att utbetala dessa 20 000 kronor, med 10 000 kronor under innevarande budgetår och 10 000 kronor under nästa budgetår, har man från konservfabrikernas sida åtagit sig att betala en extra kontrollavgift av 0,1 öre per exporterad burk sterilkonserver. Denna avgift är avsedd att tillföras den nyinrättade buffertfonden, till dess att fonden nått betryggande storlek. Överenskommelsen innebär således, att efter utgången av budgetåret 1957/58 tillskott av statsmedel ej erfordras för kvalitetskontrollen av konserver.

Kvalitetskontrollen av andra varor än konserver utövas av kontrollpersonal, som är direkt underställd jordbruksnämnden. Även för ifrågavarande kontroll har tillskott av statsmedel erfordrats utöver inflytande kontrollavgifter. De medel, som årligen tillskjutits efter kontrollens inrättande, har varierat mellan i runt tal 11 000 och 31 000 kronor. För budgetåret 1955/56 har tillskottet av statsmedel uppgått till omkring 14 000 kronor. Storleken av de medel, som utöver kontrollavgifterna erfordras för kontrollens fullgörande, är beroende av bl. a. exportens omfattning och sammansättning. Ovissheten angående ifrågavarande förhållanden gör det ej möjligt att nu beräkna det tillskott, som — utöver kontrollavgifterna — erfordras för kontrollens fullgörande. Nämnden har emellertid ansett sig kunna utgå från att behovet av tillskottsmedel för budgetåret 1957/58, inberäknat nyssnämnda bidrag till buffertfond, ej kommer att överstiga 50 000 kronor.

Fiskexportrådet, som beretts tillfälle att yttra sig angående kvalitetskontrollens finansiering under nästa budgetår, har tillstyrkt, att — i den mån utgifterna för kontrollen ej kan bestridas av inkommande avgifter — clearingkassan för fisk skall tagas i anspråk för att täcka underskottet.

Jordbruksnämnden, som förklarar sig dela fiskexportrådets uppfattning, hemställer därför om bemyndigande att dels under innevarande budgetår inom ramen av anvisade medel utbetala 10 000 kronor till svenska konservkontrollens råd för inrättande av en buffertfond, dels under nästa budgetår för samma ändamål och till bestridande av kostnaderna för kvalitetskontrollen — i den mån dessa icke kan täckas genom inflytande kontrollavgifter — använda i clearingkassan för fisk då kvarstående medel. Slutligen framhåller nämnden att, därest för innevarande budgetår anvisade medel ur clearingkassan för fisk i sin helhet anlitas, behållningen i kassan per den 1 juli 1957 kommer att uppgå till ca 47 000 kronor.

IV. Föredraganden

Avkastningen av det svenska fisket var under åren 1952—1955 5—15 procent högre än under de fyra närmast föregående åren och 65—75 procent högre än under åren närmast före det andra världskriget. Även om fångstmängden visade en sjunkande tendens under åren 1952—1954, höll sig fångstvärdet under samma tid tämligen konstant. Enligt nu tillgängliga definitiva uppgifter uppgick fångstmängden för år 1955 till ca 209 miljoner kilogram med ett värde av omkring 134 miljoner kronor. Denna avkastning är till såväl kvantitet som värde den största, som uppnåtts under

de gångna åren. Däremot har enligt statens jordbruksnämnds preliminära beräkning fångstmängden under år 1956 sjunkit med drygt 15 procent och fångstvärdet med omkring 5 procent. Nedgången beror huvudsakligen på minskade fångster av sill, strömming och makrill. Det genomsnittliga priset till fiskare för all fisk har under det sistförflutna året varit högre än under år 1955, samtidigt som — bortsett från priserna på drivmedel vilka stigit — endast obetydliga förändringar har skett i fråga om priserna på fiskets förnödenheter. Importen av fisk och fiskprodukter har under år 1956 ej undergått några väsentliga förändringar, medan exporten kvantitativt har minskat, även om den värdemässigt hållit sig konstant. Konsumtionen av fisk och fiskprodukter under sistlidna kalenderår beräknas enligt jordbruksnämndens uppskattningar ha varit 5 miljoner kilogram lägre än under år 1955. Nedgången hänför sig till konserverad och beredd vara. Marknadsutvecklingen inom landet har utmärkts av en fortsatt ökning av efterfrågan på frysta filéer. Stegningen har emellertid varit väsentligt mindre än under de närmast föregående åren.

Såsom jordbruksnämnden framhållit föreligger även för nästa budgetår såvitt nu kan bedömas behov av fortsatt skydd för priserna till fiskarna. Prisregleringsverksamheten torde därför böra bibehållas även under budgetåret 1957/58. I avbidan på resultatet av 1954 års fiskeriutrednings arbete torde prisregleringen därvid böra handhas i huvudsak på samma sätt som hittills, d. v. s. i enlighet med de uttalanden i ämnet, som gjorts av föredragande departementschefen i propositionen 1951: 81.

Prisregleringen är f. n. grundad på förordningen den 30 maj 1952 (nr 320) om viss reglering av handeln med fisk, m. m. Giltighetstiden för denna utgår den 30 juni 1957 och har hittills i avvaktan på resultatet av 1954 års fiskeriutrednings arbete förlängts för ett år i sänder. Jordbruksnämnden har nu i anslutning till begäran härom av fiskerinäringens representanter förordat en förlängning på två år. Enligt min mening bör emellertid giltighetstiden för förordningen liksom hittills bestämmas endast för ett år och förordningen sålunda erhålla fortsatt giltighet t. o. m. den 30 juni 1958.

Av den redogörelse, som jordbruksnämnden lämnat rörande *k o s t n a d e r n a* för upprätthållandet av prisregleringen, framgår att utbetalningarna av pristillägg och prisutjämningsmedel för år 1956 — liksom för åren 1951—1955 — rätt avsevärt understiger summan av de under året influtna regleringsavgifterna. Behållningen av prisregleringsmedel uppgick sålunda den 1 januari 1957 till närmare 13,4 miljoner kronor mot 11,1 miljoner kronor vid ingången av år 1956.

I detta sammanhang upptager jordbruksnämnden frågan om avveckling av de statslån om tillhoppa 3,5 miljoner kronor, som prisregleringsföreningarna erhållit vid tillkomsten av det nu gällande prisregleringssystemet. Jordbruksnämnden förordar, att föreningarna skall tillförsäkras det erforderliga rörelsekapitalet med anlåtande av medel ur prisregleringskassan. Vid bifall till förslaget hemställer jordbruksnämnden om bemyndigande att

av dessa medel till statskontoret utbetala nyssnämnda belopp av 3,5 miljoner kronor. Nämnden förutsätter därvid, att en fondering skall ske av de vinster, som uppstår hos föreningarna genom befrielsen från återbetalningsskyldigheten för lånen, och att de sålunda fonderade medlen skall få disponeras som rörelsemedel i föreningarnas prisreglerande verksamhet. Vid behov bör medlen enligt jordbruksnämnden även kunna användas som bidrag till täckande av förluster i sådan prisreglerande verksamhet, som föreningarna bedriver enligt direktiv från nämnden. Statskontoret, som yttrat sig i frågan, har för sin del biträtt förslaget. Jag har icke heller något att invända mot att ifrågavarande statslån, uppgående till sammanlagt 3,5 miljoner kronor, avvecklas på sätt jordbruksnämnden föreslagit. Likaså tillstyrker jag, att de fonderade medel, som kommer att finnas tillgängliga hos föreningarna till följd av befrielsen från återbetalningsskyldigheten för lånen, skall användas i enlighet med nämndens förslag. Därest riksdagen icke har något att erinra häremot, torde det sålunda efter Kungl. Maj:ts bemyndigande få ankomma på nämnden att av de medel, som inestår på prisregleringskassan, till statskontoret utbetala omförmälda belopp av 3,5 miljoner kronor.

I anslutning härtill torde jag få fästa uppmärksamheten på att föredraganden i propositionen 1956:86 uttalade, att frågan om prisregleringsavgifternas omfattning eller storlek borde tagas upp till övervägande, därest de medel, som inflöt till prisregleringskassan genom de i propositionen närmare berörda införselavgifterna på fiskfiléer, skulle visa sig mera väsentligt överstiga det belopp, som skulle ha tillförts kassan vid ett bibehållande av de i samband med införandet av nämnda införselavgifter slopade regleringsavgifterna på gräsej, kolja, kungsfisk, torsk och vitling samt filéer av dessa fiskslag. Med anledning härav har inom jordbruksnämnden verkställts vissa beräkningar på grundval av inom nämnden tillgängligt material angående bl. a. importen av de avgiftsbelagda filéerna under vart och ett av åren 1955 och 1956. Beräkningarna har givit vid handen, att en inkomstökning av 350 000 kronor uppstått för tiden februari—december 1956. Med hänsyn härtill har jordbruksnämnden anmält sin avsikt att snarast upptaga överläggningar med fiskets organisationer om slopande av prisregleringsavgifter i den utsträckning, som svarar mot den nyss redovisade merintakten av införselavgiftsmedel. Mot nämndens förslag har jag intet att erinra. Jag utgår därvid från att överläggningarna skall kunna slutföras så snabbt, att därå grundade åtgärder kan genomföras utan onödigt dröjsmål. Därest de medel, som inflyter till prisregleringskassan genom upptagande av omförmälda införselavgifter, skulle visa sig stiga ytterligare mera väsentligt, bör frågan om prisregleringsavgifternas omfattning och storlek tagas upp till förnyat övervägande.

Prisregleringen torde även under budgetåret 1957/58 i princip böra bedrivas så, att medelsbehovet för att upprätthålla denna i huvudsak kan täckas av inflytande prisreglerings- och införselavgifter. Den efter inbetalningen av förut nämnda statslån kvarstående behållningen å verksamheten

torde såsom jordbruksnämnden anfört böra finnas tillgänglig för bestridande av de utgifter, som i särskilda fall kan bli erforderliga vid uppkommande avsättningssvårigheter eller för att täcka förluster vid kreditförsäljningar. I avbidan på resultatet av 1954 års fiskeriutredning synes mig vidare prisregleringsavgifter även under nästa budgetår böra kunna — med den begränsning, som må föranledas av nyssnämnda anpassning av regleringsavgifterna till storleken av de inflytande införselavgiftsmedlen — uttagas i den omfattning, som förekommit under de senare åren.

I likhet med vad som gäller för innevarande budgetår torde enligt min mening ej heller under nästa budgetår hinder böra möta alt — under särskilda förhållanden och på de villkor, som fastställs av Kungl. Maj:t — använda behållningen i prisregleringskassan för lån till regleringsföreningarna för tillfällig finansiering av kreditförsäljningar på export. Jag tillstyrker vidare jordbruksnämndens förslag, att prisregleringsföreningarna skall få disponera de krediter, för vilka staten ställt garanti, till deras fulla belopp jämväl under budgetåret 1957/58.

Vad jordbruksnämnden anfört rörande åtgärder till skydd för fladen och islandssillfisket föranleder ej någon erinran från min sida.

Regleringen av importen och exporten av fisk och fiskprodukter sker f. n. med stöd av bl. a. förordningarna den 5 juni 1953 angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur (nr 372) samt angående reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m. (nr 374). Båda förordningarnas giltighetstid utgår den 30 juni 1957.

Jag torde få erinra om att i fråga om importregleringen under sistförflutna året vidtagits den förändringen, att jordbruksnämnden med stöd av ett utav Kungl. Maj:t den 20 januari 1956 givet bemyndigande beslut, att fr. o. m. den 30 samma månad införselavgift skall utgå med belopp ej överstigande 45 öre per kilogram för frysta och färska filéer av gråsej, kolja, kungsfisk (rödkolja, uer), torsk och vitling. Införselavgiftsmedlen skall enligt Kungl. Maj:ts nyssnämnda beslut tillföras jordbruksnämndens prisregleringskassa för fisk att användas för med kassan avsedda ändamål. På sätt framgår av förenämnda proposition 1956: 86 uttalade föredragande statsrådet, att det i fortsättningen borde ankomma på Kungl. Maj:t att årligen efter förslag av jordbruksnämnden meddela föreskrifter rörande den huvudsakliga användningen av införselavgifterna för det framförliggande budgetåret. Enligt samma uttalande borde detta lämpligen ske genom att jordbruksnämnden i samband med den sedvanliga framställningen beträffande fiskprisregleringen redovisade beräkningar rörande storleken av inflytande införselavgifter under det framförliggande budgetåret ävensom lämnade förslag rörande den huvudsakliga dispositionen av ifrågavarande medel. Nämnden borde därvid — i fråga om såväl storleken som användningen av införselavgiftsmedlen — även redovisa utfallet för tilländalupet år samt en reviderad beräkning för det löpande året.

Jordbruksnämnden anmäler nu, att under tiden t. o. m. den 31 december 1956 införselavgifter influtit till ett sammanlagt belopp av 1,56 miljoner kronor. Vad beträffar beräkningen av inkomsten utav införselavgifter för löpande och framförliggande budgetår föreligger enligt jordbruksnämnden av naturliga skäl stora svårigheter att bedöma de faktorer, som kan påverka utfallet. Nämnden anser sig — med utgångspunkt från en införselavgift med oförändrat belopp av 45 öre för kilogram fiskfilé — böra uppskatta inkomsten för budgetåren 1956/57 och 1957/58 till 1,35 resp. 1,8 miljoner kronor. Dessa beräkningar synes enligt min mening böra godtagas. Jag finner mig även böra biträda nämndens förslag att de för regleringsåret 1957/58 inflytande införselavgiftsmedlen — med den begränsning, som närmare beröres i det följande — skall användas enligt i huvudsak samma grunder som under innevarande budgetår, d. v. s. i första hand för täckande av löpande utgifter för prisregleringens upprätthållande.

Vad jordbruksnämnden anfört angående väckt förslag om höjning av införselavgiften för fiskfiléer föranleder f. n. icke något uttalande från min sida.

Även för nästa budgetår torde, såsom jordbruksnämnden föreslagit, importregleringen böra anordnas i huvudsaklig överensstämmelse med de grunder, som jordbruksnämnden tillämpar under innevarande budgetår. I avbidan på resultatet av 1954 års fiskeriutrednings översyn torde sålunda giltighetstiden för införselförordningen (1953:372) böra förlängas. Jordbruksnämnden har föreslagit en förlängning på två år. I överensstämmelse med vad jag tidigare förordat beträffande regleringsförordningen bör emellertid även införselförordningen ges förlängd giltighet endast med ett år, d. v. s. för tiden t. o. m. den 30 juni 1958.

För budgetåret 1956/57 har medgivits, att till kostnaden för en befattning såsom *fiskexportrepresentant* får tagas i anspråk högst 90 000 kronor, därav 30 000 kronor av reservationsanslaget Främjande av beredning och avsättning av fisk m. m. samt återstoden ur jordbruksnämndens clearingkassa för fisk och fiskprodukter. Befattningshavaren är sedan den 1 januari 1955 stationerad i Bonn.

Liksom jordbruksnämnden anser jag, att behov av ifrågavarande befattning kommer att föreligga även i fortsättningen. Enär befattningshavaren fortfarande synes böra vara stationerad utomlands, torde till täckande av kostnaderna för befattningen för budgetåret 1957/58 böra beräknas ett oförändrat belopp av 90 000 kronor. Såsom redan anförts vid behandlingen av anslagpunkten Främjande av beredning och avsättning av fisk m. m. i årets statsverksproposition (p. 151) torde emellertid jordbruksnämndens förslag, att till bestridande av kostnaderna för befattningen skall anvisas ett särskilt anslag å riksstaten, ej böra biträdas. Kostnaderna, vilka enligt uttalande av 1952 års riksdag helt skall bestridas av allmänna medel, torde i stället — i analogi med vad nu är fallet — böra täckas dels ur nyssnämnda anslag, dels ur införselavgiftsmedlen. I enlighet med vad som anförts under

nyssnämnda punkt i årets statsverksproposition bör sålunda — sedan 45 000 kronor av kostnaderna för befattningen bestritts ur anslaget — återstoden utgå ur de för budgetåret 1957/58 inflytande införselavgifterna på fiskets område.

Den anordning med centralisering av exporten till särskilda organ, vilken under några år tillämpats beträffande länder med centraliserad import, har även under sistlidna året fungerat tillfredsställande. Såsom jordbruksnämnden anfört, synes det erforderligt att, för att rationellt tillvarata föreliggande exportmöjligheter, även under nästa budgetår reglera exporten i ungefär samma omfattning som f. n. Jag förordar därför, att exporten jämväl under budgetåret 1957/58 skall ordnas efter i huvudsak de grunder, som följts under innevarande budgetår.

Jag har tidigare uttalat att nu gällande reglerings- och införsel förordningar, vilkas giltighetstid utgår den 30 juni 1957, bör förlängas med ett år. I överensstämmelse härmed torde även giltighetstiden för utförsel förordningen (1953: 374) böra förlängas ett år framåt, d. v. s. för tiden t. o. m. den 30 juni 1958.

I detta sammanhang har jordbruksnämnden erinrat om att i propositionerna 1953: 197, 1954: 121, 1955: 105 och 1956: 86 bl. a. uttalats att — intill dess resultatet av 1954 års fiskeritutrednings översyn föreligger — möjligheten att uttaga import- och exportavgifter på fisk icke bör utnyttjas, såvida ej väsentligt ändrade förhållanden föranleder därtill. Någon ändring härutinnan är jag icke beredd att förordna, utan samma föreskrift torde med undantag för tidigare omförmälda slag av fiskfiléer böra gälla även för nästa budgetår.

Kostnaderna under innevarande budgetår för kvalitetskontroll av fisk och fiskprodukter bestrides i enlighet med beslut av 1956 års riksdag av inflytande kontrollavgifter jämte ett tillskott av högst 50 000 kronor ur jordbruksnämndens clearingkassa för fisk och fiskprodukter. Vad beträffar finansieringen av kvalitetskontrollen under nästa budgetår har jordbruksnämnden anfört, att under hösten 1956 överenskommelse träffats med svenska konservkontrollens råd angående viss omläggning av konservkontrollens arbetsformer och avgiftssystem. Omläggningen torde enligt nämndens medföra ett sådant förbilligande av verksamheten, att vid export av normal omfattning kostnaderna i sin helhet kan täckas genom kontrollavgifterna. Nämnden utgår från att efter omläggningens genomförande den 1 februari 1957 annat tillskott av statliga medel ej skall erfordras för upprätthållande av konservkontrollen än ett engångsbelopp av 20 000 kronor. Detta belopp är enligt nämnden avsett att ingå i en buffertfond, till vilken — förutom en av konservkontrollen upptagen extra kontrollavgift tills fonden når betryggande storlek — överskott på verksamheten skall överföras och av vilken medel för täckning av underskott skall utgå. I fråga om finansieringen av kvalitetskontrollen i övrigt förordar nämnden att — i den mån utgifterna för kontrollen ej kan bestridas av inkommande avgifter —

clearingkassan för fisk skall få tagas i anspråk för täckning av underskottet även under nästa budgetår. Därvid framhåller nämnden att — därest för innevarande budgetår anvisade medel ur nyssnämnda kassa i sin helhet förbrukats — behållningen i kassan den 1 juli 1957 beräknas uppgå till ca 47 000 kronor.

Då ifrågasvarande kontrollverksamhet i första hand har till syfte att befrämja exporten av fisk och fiskkonserver, synes enligt min mening kostnaderna i huvudsak böra bestridas av avgifter, som uttages av exportörerna. Det av jordbruksnämnden framlagda förslaget, som innebär att efter utgången av budgetåret 1957/58 tillskott av statsmedel ej skall utgå för kvalitetskontroll av konserver, utgör därför ett steg i rätt riktning. Jag biträder därför förslaget och förordar, att nämnden bemyndigas att under innevarande budgetår inom ramen för anvisade medel ur clearingkassan utbetala ett belopp av 10 000 kronor till svenska konservkontrollens råd för inrättande av den i det föregående omförmälda buffertfonden. För nästa budgetår torde i enlighet med nämndens förslag av de i clearingkassan då kvarstående medlen få utgå dels 10 000 kronor för sistnämnda ändamål, dels högst 40 000 kronor till bestridande av sådana kostnader för kvalitetskontrollen av andra fiskvaror än konserver, som icke kan täckas genom inflytande kontrollavgifter.

I enlighet med det anförda har inom jordbruksdepartementet utarbetats förslag till dels *förordning angående fortsatt giltighet av förordningen den 30 maj 1952 (nr 320) om viss reglering av handeln med fisk, m. m.*, dels *förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 5 juni 1953 (nr 372) angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur*, dels *förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 5 juni 1953 (nr 374) angående reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m.* Förslagen torde böra föreläggas riksdagen till antagande.

Vad slutligen angår jordbruksnämndens framställning om ändring i förordningen den 19 februari 1954 (nr 71) om rätt att vid taxering för inkomst njuta avdrag för belopp, som tillförts vissa för prisreglering bildade stiftelser, m. m. kommer densamma att i annat sammanhang anmälas av chefen för finansdepartementet.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

- A. antaga förut omförmälda förslag till
 - 1) förordning angående fortsatt giltighet av förordningen den 30 maj 1952 (nr 320) om viss reglering av handeln med fisk, m. m.,
 - 2) förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 5 juni 1953 (nr 372) angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur, och

3) förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 5 juni 1953 (nr 374) angående reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m.;

B. medgiva, att för tiden t. o. m. den 30 juni 1958 reglering av priserna på fisk ävensom av importen och exporten av fisk av vissa slag jämte därmed sammanhängande frågor må anordnas i huvudsaklig överensstämmelse med vad som förordats i det föregående;

C. bemyndiga Kungl. Maj:t att medgiva statens jordbruksnämnd att av de medel, som inestår på jordbruksnämndens prisregleringskassa för fisk, till statskontoret utbetala 3 500 000 kronor för avveckling av de från Fonden för låneunderstöd: Lån till Fiskprisregleringsföreningar genom Kungl. Maj:ts beslut den 28 juni, 2 augusti och 25 oktober 1946 beviljade lånen; samt

D. bemyndiga fullmäktige i riksgäldskontoret att jämväl under budgetåret 1957/58 ställa garanti dels åt Sydkustfisk, förening u. p. a., för lån i riksbanken mot gängse ränta intill ett belopp av 2 000 000 kronor jämte ränta, dels åt Väst-kustfisk, förening u. p. a., för lån i Sveriges kreditbank aktiebolag mot gängse ränta intill ett belopp av 3 000 000 kronor jämte ränta.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan lämnar Hans Maj:t Konungen bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Malte Olsson

Bilaga 1

Antal fiskare vid saltsjöfisket åren 1935—1955

(Indextal: 1935/39 = 100)

År	Ostkusten (norr om Blekinge)				Sydkusten (Blekinge och Skåne)			
	Yrkesfiskare	Binäringsfiskare	Summa	Index-tal	Yrkesfiskare	Binäringsfiskare	Summa	Index-tal
1935/39	4 580	7 437	12 017	100	2 480	1 128	3 608	100
1940/44	5 432	6 921	12 353	103	2 558	1 409	3 967	110
1945.....	5 896	6 373	12 269	102	2 817	1 492	4 309	119
1946.....	5 528	6 168	11 696	97	2 756	1 423	4 179	116
1947.....	5 250	6 047	11 297	94	2 606	1 323	3 934	109
1948.....	4 926	6 099	11 025	92	2 597	1 236	3 833	106
1949.....	4 673	6 100	10 773	90	2 532	1 335	3 867	107
1950.....	4 306	5 818	10 124	84	2 452	1 268	3 720	103
1951.....	3 947	5 722	9 669	80	2 320	1 175	3 495	97
1952.....	3 771	5 598	9 369	78	2 199	1 103	3 302	92
1953.....	3 616	5 598	9 214	77	2 068	1 136	3 204	89
1954.....	3 288	5 652	8 940	74	2 027	1 077	3 104	86
1955.....	3 007	5 549	8 556	71	1 913	1 098	3 011	83

År	Västkusten (Hallands län, Göteborgs o. Bohus län)				Samtliga kuststräckor			
	Yrkesfiskare	Binäringsfiskare	Summa	Index-tal	Yrkesfiskare	Binäringsfiskare	Summa	Index-tal
1935/39	6 586	1 406	7 992	100	13 646	9 971	23 617	100
1940/44	6 749	1 247	7 996	100	14 739	9 577	24 316	103
1945.....	7 321	1 203	8 524	107	16 034	9 068	25 102	106
1946.....	7 210	1 343	8 553	107	15 494	8 934	24 428	103
1947.....	7 211	1 224	8 435	106	15 067	8 599	23 666	100
1948.....	7 230	1 245	8 475	106	14 753	8 580	23 333	99
1949.....	7 185	1 275	8 460	106	14 390	8 710	23 100	98
1950.....	7 051	1 231	8 282	104	13 809	8 317	22 126	94
1951.....	7 017	1 200	8 217	103	13 284	8 097	21 381	91
1952.....	6 874	1 140	8 014	100	12 844	7 841	20 685	88
1953.....	6 770	1 137	7 907	99	12 454	7 871	20 325	86
1954.....	6 416	1 092	7 508	94	11 731	7 821	19 552	83
1955.....	6 058	1 076	7 134	89	10 978	7 723	18 701	79

Anm. Uppgifterna är hämtade från den officiella fiskeristatistiken. Enligt instruktionen för statistikinsamlarna skall som yrkesfiskare anses person, som har sin huvudsakliga inkomst av fisket. Lokala skiljaktigheter förekommer emellertid i fråga om gränsdragningen mellan yrkes- och binäringsfiskare.

Antalet fiskebåtar åren 1935/39 och 1948—1955

År	Däckade båtar med motor					Summa	Öppna båtar med motor				Öppna och däckade båtar utan motor	Samtliga båtar
	Hkr						Hkr					
	1—10	11—30	31—90	91—150	>150		1—5	6—10	>10	Summa		
Ostkusten												
1935/39	388	4 636	8 271	13 295
1948.....	938	398	6	1	0	1 343	3 209	1 581	89	4 879	7 182	13 404
1949.....	594	486	15	1	0	1 396	3 222	1 540	90	4 852	7 105	13 353
1950.....	853	557	24	1	0	1 435	3 186	1 430	98	4 714	6 847	12 996
1951.....	799	607	34	0	1	1 441	3 170	1 477	131	4 778	6 532	12 751
1952.....	689	626	24	1	0	1 340	3 103	1 517	137	4 757	6 033	12 130
1953.....	731	630	25	1	0	1 387	3 045	1 591	159	4 795	5 901	12 083
1954.....	694	629	31	5	2	1 361	3 075	1 541	174	4 790	5 622	11 773
1955.....	565	612	36	10	2	1 225	3 039	1 607	186	4 832	5 380	11 437
Sydskusten												
1935/39	749	459	1 554	2 762
1948.....	322	302	103	26	0	758	574	68	0	642	1 455	2 885
1949.....	312	304	117	38	0	771	577	103	11	691	1 389	2 851
1950.....	315	296	124	36	0	771	577	94	10	681	1 344	2 796
1951.....	307	302	128	39	1	777	536	133	5	674	1 257	2 708
1952.....	312	309	135	39	1	796	551	159	7	717	1 353	2 866
1953.....	309	295	127	45	1	777	608	160	14	782	1 267	2 826
1954.....	333	275	134	48	1	791	630	133	15	778	1 155	2 724
1955.....	310	278	137	53	1	779	636	162	19	817	1 068	2 664
Västskusten												
1935/39	1 345	496	2 221	4 062
1948.....	443	217	346	325	109	1 440	602	232	48	882	2 440	4 762
1949.....	455	212	352	323	129	1 471	622	223	13	858	2 479	4 808
1950.....	452	170	356	322	163	1 463	689	262	12	963	2 551	4 977
1951.....	404	189	345	328	226	1 492	699	275	13	987	2 557	5 036
1952.....	408	206	333	293	203	1 443	688	286	21	995	2 462	4 900
1953.....	430	190	328	272	226	1 446	692	277	26	995	2 308	4 749
1954.....	426	196	318	272	242	1 454	703	304	18	1 025	2 262	4 741
1955.....	416	201	301	212	307	1 437	695	324	27	1 046	2 245	4 728
Samtliga kuststräckor												
1935/39	2 482	5 591	12 046	20 119
1948.....	1 703	917	460	352	109	3 541	4 385	1 881	137	6 403	11 107	21 051
%	48,1	25,9	13,0	9,9	3,1	100,0	68,5	29,4	2,1	100,0	—	—
1949.....	1 661	1 002	484	362	129	3 638	4 421	1 866	114	6 401	10 973	21 012
%	45,7	27,5	13,3	10,0	3,5	100,0	69,1	29,1	1,8	100,0	—	—
1950.....	1 620	1 023	504	359	163	3 669	4 452	1 786	120	6 358	10 742	20 769
%	44,2	27,9	13,7	9,8	4,4	100,0	70,0	28,1	1,9	100,0	—	—
1951.....	1 510	1 098	507	367	228	3 710	4 405	1 885	149	6 439	10 346	20 495
%	40,7	29,6	13,7	9,9	6,1	100,0	68,4	29,3	2,3	100,0	—	—
1952.....	1 409	1 141	492	333	204	3 579	4 342	1 962	165	6 469	9 848	19 896
%	39,4	31,9	13,7	9,3	5,7	100,0	67,1	30,3	2,6	100,0	—	—
1953.....	1 470	1 115	480	318	227	3 610	4 345	2 028	199	6 572	9 476	19 658
%	40,7	30,9	13,3	8,8	6,3	100,0	66,1	30,9	3,0	100,0	—	—
1954.....	1 453	1 100	483	325	245	3 603	4 408	1 978	207	6 593	9 039	19 238
%	40,3	30,5	13,4	9,0	6,8	100,0	66,9	30,0	3,1	100,0	—	—
1955.....	1 291	1 091	474	275	310	3 441	4 370	2 093	232	6 695	8 693	18 829
%	37,5	31,7	13,8	8,0	9,0	100,0	65,3	31,2	3,5	100,0	—	—

Bilaga 3

Saltsjöfiskets avkastning, fördelad på olika fångstområden, mängd, värde samt procentuell fördelning åren 1935—1956

År	Ostkusten		Sydkusten		Västkusten		Totalfångst		Därav ilandfört i utrikes hamnar ²	
	Milj. kg	%	Milj. kg	%	Milj. kg	%	Milj. kg	%	Milj. kg	%
	Fångstmängd									
1935/39	31,9	27	11,9	10	75,6	63	119,4	100	14,8	12
1940/44	37,0	31	19,3	16	64,1	53	120,4	100	1,7	1
1945.....	35,3	23	23,7	16	93,6	61	152,6	100	6,7	4
1946.....	29,4	18	18,0	11	113,5	71	160,9	100	13,0	8
1947.....	22,2	14	19,7	13	114,0	73	155,9	100	10,1	6
1948.....	25,2	14	26,6	14	132,6	72	184,4	100	12,9	7
1949.....	27,3	15	32,9	18	122,2	67	182,4	100	18,1	10
1950.....	27,8	15	27,7	15	131,2	70	186,7	100	24,5	13
1951.....	27,8	15	28,6	16	126,3	69	182,7	100	19,0	10
1952.....	27,6	13	32,0	16	144,4	71	204,0	100	28,8	14
1953.....	29,3	15	32,7	16	135,3	69	197,3	100	30,7	16
1954.....	28,5	15	31,1	16	133,7	69	193,3	100	27,8	14
1955.....	30,1	14	34,1	16	145,2	70	209,4	100	34,9	17
1956 ¹	23,7	14	32,5	19	116,2	67	172,4	100	28,0	16

År	Ostkusten		Sydkusten		Västkusten		Totalfångst		Därav ilandfört i utrikes hamnar ²	
	Milj. kr	%	Milj. kr	%	Milj. kr	%	Milj. kr	%	Milj. kr	%
	Fångstvärde									
1935/39	8,3	28	3,7	13	17,6	59	29,6	100	3,1	10
1940/44	26,3	31	13,5	16	45,8	53	85,6	100	0,3	0
1945.....	29,3	26	16,4	14	67,7	60	113,4	100	7,0	6
1946.....	22,9	25	10,3	11	59,5	64	92,7	100	10,1	11
1947.....	20,4	23	11,2	12	58,4	65	90,0	100	5,1	6
1948.....	23,6	20	16,1	14	75,6	66	115,3	100	5,9	5
1949.....	22,7	22	16,1	15	65,5	63	104,3	100	6,8	7
1950.....	22,6	22	14,8	15	64,2	63	101,6	100	8,8	9
1951.....	24,9	23	16,4	15	67,7	62	109,0	100	8,7	8
1952.....	24,4	20	18,4	15	79,2	65	122,0	100	11,0	9
1953.....	24,7	20	20,3	17	76,6	63	121,6	100	10,8	9
1954.....	24,4	20	20,6	16	79,5	64	124,5	100	11,6	9
1955.....	23,8	18	23,2	17	86,5	65	133,5	100	14,1	11
1956 ¹	20,2	16	21,3	17	86,0	67	127,5	100	16,5	13

¹ Siffrorna är uppskattade av jordbruksnämnden.

² Skrapfisk är icke inkluderad.

Anm. Avrens är inkluderad i fångstmängdsuppgifterna för åren 1949—1956 men däremot icke för åren 1935—1948. Det beräknade totala avrenset har för åren 1945, 1946, 1947 och 1948 utgjort resp. 7,5, 8,8, 8,9 och 9,5 milj. kg.

Genomsnittliga fiskarpriser och minimipriser på fisk under tiden juli 1952—september 1956, öre/kg

Tid	Västkusten										Sydkusten						Genomsnittet av partinoteringar på strömming i Stockholm ⁶
	Genomsnittliga fiskarepriser ¹					Minimipriser ³					Genomsnittliga fiskarepriser		Minimipriser ³				
	All fisk ²	Sill	Torsk	Makrill	Annan fisk ²	Sill nr 1 ⁴	Sill nr 3 ⁴	Torsk nr 1	Torsk nr 2	Makrill ⁴ (ej liten)	Sill	Torsk	Sill nr 1 ⁵	Sill nr 3 ⁵	Torsk nr 1	Torsk nr 2	
1952																	
3:e kv.	60,0	43,8	74,8	66,5	95,8	56 (45)	36 (31)	63	53	50	49,6	48,4	65	55	49	46	122,8
4:e kv.	56,6	36,3	94,9	78,5	98,5	53 (39)	36 (27)	63	53	50	55,2	53,8	65	55	49	46	106,1
1953																	
1:a kv.	56,7	33,6	84,9	105,6	109,7	49 (36)	36 (20)	63	53	50	47,8	49,9	65	55	49	46	102,1
2:a kv.	75,4	41,1	77,2	59,2	93,1	49 (36)	36 (20)	63	53	50	48,6	46,4	65	55	49	46	100,0
3:e kv.	65,1	44,6	76,3	79,7	102,6	56 (42)	36 (28)	63	53	50	51,4	50,9	65	55	49	46	122,6
4:e kv.	58,7	36,2	104,0	66,4	100,9	53 (45)	36 (28)	63	53	50	57,2	56,0	65	55	49	46	125,0
1954																	
1:a kv.	49,5	35,0	86,7	56,5	95,8	49 (36)	36 (20)	63	53	50	68,2	60,0	65	55	49	46	120,1
2:a kv.	75,9	38,6	74,0	69,0	92,7	49 (36)	34 (20)	63	53	50	44,3	44,2	65	55	49	46	100,0
3:e kv.	68,5	44,1	81,8	91,4	104,1	56 (42)	36 (28)	63	53	50	54,1	50,3	65	55	49	46	117,6
4:e kv.	66,1	37,2	117,5	75,2	119,2	53 (42)	31 (28)	63	53	50	63,9	59,5	65	55	49	46	119,9
1955																	
1:a kv.	47,3	31,1	95,8	87,6	113,8	49 (38)	31 (22)	63	53	50	63,2	55,8	65	55	49	46	112,6
2:a kv.	72,6	37,4	83,1	59,1	92,3	49 (38)	31 (22)	63	53	55 (48)	47,8	52,2	65	55	49	46	111,8
3:e kv.	60,6	41,4	77,0	79,0	82,6	59 (45)	39 (31)	63	53	55 (48)	48,2	56,4	65	55	56	53	125,2
4:e kv.	77,5	47,6	107,3	90,5	104,4	55 (36)	35 (22)	63	53	55 (48)	56,0	59,6	65	55	56	53	134,1
1956																	
1:a kv.	65,9	46,3	79,9	120,1	100,5	49 (38)	31 (22)	63	53	55 (48)	66,4	58,1	65	55	56	53	136,0
2:a kv.	73,6	42,5	80,8	69,9	89,0	49 (38)	31 (22)	68	58	55 (48)	58,7	49,4	65	55	53	50	123,4
3:e kv.	68,8	48,0	82,2	98,6	97,2	59 (47)	39 (31)	68	58	55 (48)	47,4	56,1	68	58	55	52	128,9

¹ Uppgifterna avser försäljningen vid fiskauktionerna i Göteborg, Gravarne, Smögen, Lysekil och Strömstad.

² Skarpsill, saltsill, skrapfisk och skaldjur ej medtagna.

³ Minimipriserna på sill och makrill avser orensad vara samt på torsk rensad vara med huvud.

⁴ Avser minimipriser vid försäljning på s. k. första auktion (för alla köpare). Inom parentes har angivits minimipriset vid försäljning på s. k. andra auktion (för exportörer och beredare i fråga om sill samt för beredare av frysta fileer i fråga om makrill).

⁵ Fr. o. m. andra kvartalet 1953 t. o. m. andra kvartalet 1956 har gällt ett gemensamt minimipris av 58 öre för sill, som ilandföres i Blekinge.

⁶ Partinoteringen på strömming är det pris, som producentföreningen fastställt att galla vid försäljning till återförsäljare i och för dennes rörelse, och är sålunda ej jämförbart med de i kolumnerna redovisade fiskarepriserna.

Anm. 1. Såväl de genomsnittliga fiskarepriserna som minimipriserna inkluderar i förekommande fall exempelvis auktionsavgifter och fiskarens andel i lädkostnaden.

Anm. 2. Vissa korrigeringar har i tablån skett av de i bilaga 4 till prop. 1956:86 angivna fiskarepriserna.

Bilaga 5

**Utrikeshandeln med fisk, fiskrom, ostron och kräftdjur samt fiskkonserver omfattande
stat. nr 27—63 och 315—317**

År	Utförsel				Införsel			Differens
	Kommersiell export		Direktlandningar i utlandet ¹	Summa ¹	Kommersiell import		Summa	Utförselöverskott (+) Införselöverskott (-)
	(fisk m. m.) stat. nr 27—63	(fiskkonserver) stat. nr 315—317			(fisk m. m.) stat. nr 27—63	(fiskkonserver) stat. nr 315—317		
Miljoner kilogram								
1935/39.	25,6	0,9	14,8	41,3	50,2	1,4	51,6	- 10,3
1940/44.	5,6	0,2	1,7	7,5	11,7	0,3	12,0	- 4,5
1945....	6,7	0,1	6,7	13,5	16,8	0,2	17,0	- 3,5
1946....	34,1	2,5	13,0	49,6	28,4	0,7	29,1	+ 20,5
1947....	17,6	2,5	10,1	30,2	30,1	1,2	31,3	- 1,1
1948....	47,8	1,4	12,9	62,1	28,5	0,7	29,2	+ 32,9
1949....	46,2	2,2	18,1	66,5	23,5	0,8	24,3	+ 42,2
1950....	35,5	2,7	24,5	62,7	26,8	1,5	28,3	+ 34,4
1951....	51,1	1,7	19,0	71,8	31,1	1,2	32,3	+ 39,5
1952....	55,3	1,7	28,8	85,8	34,8	1,6	36,4	+ 49,4
1953....	48,1	1,1	30,7	79,9	36,4	2,0	38,4	+ 41,5
1954....	52,7	2,3	27,8	82,8	34,2	2,3	36,5	+ 46,3
1955....	51,2	1,6	34,9	87,7	44,1	2,7	46,8	+ 40,9
1956 ² ..	41,0	1,8	28,0	70,8	44,1	3,1	47,2	+ 23,6
Miljoner kronor								
1935/39	8,0	1,1	3,1	12,2	23,1	2,4	25,5	- 13,3
1940/44	2,9	0,2	0,3	3,4	10,5	1,6	12,1	- 8,7
1945....	4,1	0,2	7,0	11,3	19,6	1,3	20,9	- 9,6
1946....	25,6	5,4	10,1	41,1	32,2	4,3	36,5	+ 4,6
1947....	17,7	7,4	5,1	30,2	30,6	5,2	35,8	- 5,6
1948....	33,6	4,9	5,9	44,4	29,7	2,5	32,2	+ 12,2
1949....	28,0	5,7	6,8	40,5	24,7	2,8	27,5	+ 13,0
1950....	23,5	7,6	8,8	39,9	29,9	6,5	36,4	+ 3,5
1951....	33,8	5,6	8,7	48,1	37,4	5,8	43,2	+ 4,9
1952....	38,9	5,5	11,0	55,4	47,1	6,8	53,9	+ 1,5
1953....	34,2	3,7	10,8	48,7	50,3	8,7	59,0	- 10,3
1954....	35,1	7,7	11,6	54,4	54,4	11,2	65,6	- 11,2
1955....	35,3	5,5	14,1	54,9	72,6	13,9	86,5	- 31,6
1956 ² ..	32,9	6,4	16,5	55,8	72,2	15,7	87,9	- 32,1

¹ Skrapfisk är icke inkluderad. Direktlandningar av skrapfisk uppgick i milj. kg till år 1950 3,9, år 1951 2,5, år 1952 3,6, år 1953 2,4, år 1954 7,8, år 1955 10,1 och år 1956 5,5.

² Siffrorna för kommersiell handel enligt tullverkets preliminära statistik, direktlandningar enligt jordbruksnämndens beräkningar. Tidigare års siffror är hämtade från handelsstatistiken.

Prisutvecklingen på vissa förnödenheter inom fisket

(Indextal 1946 = 100)

År	Skarpsilltrål 70 fot		Trålwire 1 ¹ / ₄ " 42 tr		Silltrålnät 1 ² / ₁₅ 42 tr		Snörpvadnät 2 ² / ₉ 17 tr	
	Kronor per st	Indextal	Kronor per m	Indextal	Kronor per kg	Indextal	Kronor per kg	Indextal
1938.....	400	67	0,45	60	4,30	54	6,60	51
1939.....	350	58	0,57	76	4,81	60	7,08	55
1940/45 ..	550	92	0,67	89	7,42	93	11,47	89
1946.....	600	100	0,75	100	7,97	100	12,92	100
1947.....	600	100	0,75	100	7,97	100	12,92	100
1948.....	775	129	0,95	127	10,71	134	15,06	117
1949.....	775	129	0,95	127	11,05	139	15,75	122
1950.....	840	140	1,10	147	12,82	161	18,30	142
1951.....	1 192	199	1,25	167	16,32	205	24,41	189
1952.....	1 155	193	1,35	180	15,85	199	23,85	185
1953.....	1 155	193	1,20	160	15,20	191	23,70	183
1954.....	1 155	193	0,95	127	15,20	191	23,40	181
1955.....	1 155	193	0,87	116	15,00	188	23,40	181
1956.....	1 155	193	0,99	132	15,00	188	23,40	181

År	Snurrevadståg Tross om 50 kg		Strömmingssköte; 7 200 × 300 × 19 × × 60/6		Brännolja 0-zon		1/2—låda	
	Kronor per kg	Indextal	Kronor per st	Indextal	Öre per liter	Indextal	Kronor per st	Indextal
1938.....	1,00	29	137	33	11,2	77	..	—
1939.....	1,10	31	137	33	11,7	81	..	—
1940/45 ..	2,85	81	306	75	73,3	505	..	—
1946.....	3,50	100	410	100	14,5	100	1,60	100
1947.....	3,50	100	411	100	14,8	102	1,75	109
1948.....	3,25	93	415	101	17,9	123	1,85	116
1949.....	3,85	110	429	105	17,4	120	1,75	109
1950.....	4,15	119	432	105	19,8	137	1,75	109
1951.....	4,94	141	478	116	23,1	159	2,90	181
1952.....	4,85	139	493	120	23,2	160	2,95	184
1953.....	4,12	118	470	115	22,7	157	2,40	150
1954.....	3,58	102	486	119	21,8	150	2,50	156
1955.....	3,38	97	522	127	22,0	152	2,65	166
1956.....	3,49	100	522	127	23,3	161	2,60	163

Anm. Priset på is på västkusten har 1946—1956 varit oförändrat 32 kronor 10 öre per ton.

Tablå över inkomster (prisregleringsavgifter m. m.) och utgifter för prisregleringen på fisk under tiden

15/4¹ 1946—31/12 1956, allt i kronor

Tid	Västkusten		Sydkusten		Ostkusten (strömming)		Importfisk	
	Prisregleringsavgifter	Utgifter	Prisregleringsavgifter	Utgifter	Prisregleringsavgifter	Utgifter	Prisregleringsavgifter	Införselavgifter
		Pristillägg		Pristillägg		Utbetalt för prisutjämn. ²		
1946.....	1 117 780: 21	1 276 724: 82	124 086: 57	80 276: 72	113 425: 88	—	80 167: 09	
1947.....	1 699 532: 08	1 507 945: 02	196 826: 53	224 512: 86	191 648: 54	140 726: —	295 221: 73	
1948.....	2 239 833: 72	1 949 812: 46	381 401: 55	8 323: 68	245 834: 98	132 597: —	240 298: 87	
1949.....	2 000 733: 09	1 928 838: 41	306 089: 17	292 115: 77	254 064: 84	831 289: 46	247 384: 72	
1950.....	1 546 655: 26	2 560 254: 65	225 914: 41	581 793: 96	236 396: 81	485 874: 74	324 952: 84	
1951.....	2 026 991: 10	1 441 531: 28	314 686: 10	138 400: 72	310 511: 65	525 000: —	836 301: 45	
1952.....	2 152 916: 51	1 713 595: 81	488 976: 85	145 048: 07	448 015: 42	800 000: —	1 326 222: 23	
1953.....	2 309 384: 26	1 757 128: 95	528 363: 87	214 768: 99	534 310: 05	800 000: —	1 352 397: 96	
1954.....	2 323 216: 67	1 563 805: 09	512 834: 04	157 717: 72	501 155: 91	800 000: —	1 322 794: —	
1955.....	1 956 955: 61	1 500 000: —	594 931: 23	446 488: 05	548 105: 17	826 110: 95	2 180 626: 39	
1956.....	1 653 500: 39	³ 2 507 328: 80	299 295: 86	³ 640 000: —	382 933: 98	³ 560 000: —	1 707 184: 85	1 560 000: —
		Omkostnader		Omkostnader		Omkostnader		
1946—1956.....		276 405: 73		73 535: 42		3 154: 80		
Summa	21 027 498: 90	19 983 371: 02	3 973 406: 18	3 002 981: 96	3 766 403: 23	5 904 752: 95	9 913 552: 13	1 560 000: —
Behållning (+) resp. underskott (-).....	+ 1 044 127: 88		+ 970 424: 22		- 2 138 349: 72			
				+ 11 349 754: 51				
Överfört år 1946 från clearingkassan för fisk.....				1 000 000: —				
Ränteinkomst.....				1 041 264: 26				
				+ 13 391 018: 77				

¹ Beträffande strömmingsregleringen 1/4.² Bortsett från fonder å tillhoppa 543 168 kronor, vilka vid regleringssystemets införande ställts till ostkustens förfogande för prisutjämningsbidrag och sedermera helt åtgått.³ Beloppet är preliminärt.Anm. »Prisregleringsavgifter» och »införselavgifter» avser under respektive år *faktiskt influtna* inkomster, medan »pristillägg» och »utbetalt för prisutjämnin» *belöper* på respektive år.